

ଛୁଟିବିଦ୍ୟା

୩

ପ୍ରଜ୍ଞନ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ପ୍ରାଣୀ ସୁରକ୍ଷାରେ ଗ୍ରାମବାସୀ

ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥୁବା ଜଙ୍ଗଳରେ
ପଶୁ ପକ୍ଷୀ କିପରି ନିର୍ଭୟରେ ଓ ଶାନ୍ତିରେ
ରହିପାରିବେ, ତାକୁ ନେଇ ଏବେ ଅଣ୍ଣା
ଭିତ୍ତିଛନ୍ତି କେତେକ ଗ୍ରାମର ଗ୍ରାମବାସୀ....

ସିଙ୍ଗେପା

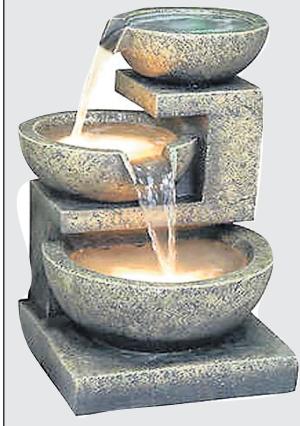
୮/୯

ପାଠ୍ୟକୀୟ

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଅଗସ୍ତ୍ୟ ୮-୧୪

ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ କିଏ ବା
 ନ ଗାହୋଁ ସେଥିପାଇଁ କିଏ କେତେ
 ପ୍ରକାରର ପ୍ରଯାସ କରିଥାନ୍ତି
 ତେବେ ବାସ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟୀ,
 ଘରେ ଥୁରୁ ଫାଉଣ୍ଡେଲ ରଖିଲେ
 ବି ଏହାର ଅନେକ ସୁଫଳ
 ମିଳିଥାଏ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଏହାକୁ
 କେଉଁ ଦିଗରେ ଆଉ କେଉଁ
 ପ୍ଲାନରେ ରଖିବା ଦରକାର-

* যদি ঘরে কাহার বারম্বার
দেহ খুরাপ হেথাধ
কিম্বা ঘরে আর্থক দুরবল্ল
লাগি রহুয়াধ, তা'হেলে
ঘরের বালকেনিরে গোটি
ওঁচর ফাইশেন আশি রাখলে
এসবু সমস্যার সমাধান শান্ত
হোক্যাধ।

* ସେହିପରି ଏହାକୁ ବାତି ବଗିଚାରେ
ମଧ୍ୟ ରଖିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ମନେ
ରଖିବେ ଏହାର ପାଣି ଗୋହୁ ଥିବାର
ଦିଗଟି ଯେମିତି ଘର ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ
କରି ରହିଥିବ । ଏମିତି କଲେ ଘରେ
ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହେଲଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ
କରାଯାଏ । ଆଉ ଯଦି ମୁହଁ ବାଶାର
ଆଡ଼କୁ ରହିଲା ତା'ହେଲେ ପାଶିର
ଧାର ବୋହିଗଲା ଭଳି ଘରେ ଅଧିକ
ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ।

*ତା'ଛଡ଼ା ଘର ଭିତରେ ଏହାକୁ
ଉଦ୍‌ଭବ କିମ୍ବା ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଦିଗରେ
ରଖିଲେ କ୍ୟାରିଯରରେ ଉନ୍ନତି
ହେବା ସହ ଘରେ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି
ପାଇଥାଏ ।

*ସେହିପରି ଯଦି ପ୍ଲାନ ଅଭାବ ବା
ଆର୍ଥିକ ଦୁଃଖବସ୍ତୁ ଯୋଗୁ ଆପଣ
ଘରେ ପ୍ରାଚିର ପାଉଣ୍ଡନ ରଖିପାରୁ
ନାହାନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଘରର ଉଦ୍‌ଭବ-
ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କୌଣସି ମାଟି ପାତ୍ରରେ
କିମ୍ବା ସୁରେଇରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତା କରି
ରଖିଲେ ମଧ୍ୟ ପରିକାର ସଦସ୍ୟଙ୍କର
ଆଗ୍ୟ ବଦଳି ଯାଇଥାଏ ।

ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10. Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

ଛୁଟିଦିନ ପାଇଁ ଲେଖା ଓ ଫଟୋ ପଠାଇବାର ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣା: chhutidinadharitri@gmail.com

*ପକ୍ଷିକ୍ଷୁନୀ ସେଣ୍ୟ କାରଗିଲ୍ ସେକ୍ଟରରେ ଥୁବା ଭାରତୀୟ ସାମାଜୁ ଲଙ୍ଘନ କରି ତାକୁ ଅଳ୍ପିଆର କରି ନେଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ପାଲନ ଜବାବ ଦେବା ପାଇଁ ହେଉଥିଲା କାରଗିଲ୍ ଯୁଦ୍ଧ । ଆଉ ଶେଷରେ ଭାରତୀୟ ସେନା ଭାରତ ମାତରା ମଧ୍ୟରେ ପିନ୍ଧେଳଥିଲେ ବିଜ୍ଯତା ଲାଭକ । ଯା' ତିତରେ ବିତରଣାଳି ୨୨ ବର୍ଷ । ତଥାପି ଯୁଦ୍ଧ ଭୂତ୍ୱ ସୁରକ୍ଷିତ ପେରିଥିବା ଦାର ଯଦାନଙ୍କ ମନ୍ଦୁ ଲିଖିତ ତା'ର ସ୍ଫୁଟି । ଏମିତି ଏକ ହୃଦୟର୍ବଚ୍ଛି ବିଶ୍ୱାସକୁ ନେଇ ଉପଶ୍ଵାପନା ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରତ୍ଯନ୍ଦୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'କଥା କାରଗିଲର' ଆଲେଖନ୍ୟ ଖୁବ ମନ୍ଦୁଆଁ ହୋଇଥିଲା । 'ମୁସ୍ତକ୍ ପାଇଁ ପାଇୟ' ପାଠକ ବି ବେଶ ଶିଖଣାଯ ଥିଲା ।

—ଆଶୋକ କୁମାର ନାୟକ, ପାତ୍ରପଡ଼ା, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 ୧୯୫୫ ଏଥରର ଛୁଟିଦିନରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଲ୍ଳଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘କଥା
 କାରଗିଲର’ ଆଲେଖ୍ୟଟି ମୋତେ ପଢ଼ିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ
 ଲାଗିଲା । ଏଥରୁ ବର୍ତ୍ତରେ କାମ କରୁଥାବା ସେଣ୍ୟାଜାମାନଙ୍କ
 କଷ୍ଟଦ୍ୱାୟକ ଜୀବନ ଦଥା ମାତ୍ରଭୂମି ପାଇଁ ଥିବା ସେବାମନଙ୍କ
 ଦ୍ୟାଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣି ଆଧୁନ୍ୟ ବି ଲାଗିଲା । ତେଣୁ ଏଭିଲା
 ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ଵାଦର ପ୍ରଲ୍ଳଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାରୁ ଛୁଟିଦିନର
 ମିଳିମୁମୋର ଅଶେଷ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ । ‘ଭାଲଚିନର କ’ଣ
 ସବୁ ଉପକାର ରହିଛି’ ସେ ବିଶ୍ୟରେ ବି ଏଥରର ଛୁଟିଦିନରୁ
 ଜାଣିଛେଲା । ସେହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ପୃଷ୍ଠାରେ ଛୁଟିଦିନରୁ
 ଗାତ୍ରକବି ଓ ନାଟ୍ୟକାର ବୃଦ୍ଧବନ ଜେମାଙ୍କ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ
 ଅନେକ କିଛି ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

-ମମତା ମହାନ୍ତି, ରାଜାବଜାର, ଖୋଜି

ପୁଣି ମନ୍ଦିର ପୂର୍ଣ୍ଣାରେ ଶୁଣିତି ‘ପଳାଏ ଅଛନ୍ତି’ ନାମକ ଗପଟି ବେଶ ମନଙ୍କୁଆଁ ହୋଇପାରିଥିଲା । ସେହିପରି ‘କାଳାନ୍ତି’ ଏବଂ ‘ମାଟି’ ନାମକ କବିତା ଚୁଟିଛି ବି ହୃଦୟର୍ମଣୀ ଲାଗୁଥିଲା । ଅନ୍ୟକେ ସିନ୍ମେଳା ପୂର୍ଣ୍ଣାରେ ଶୁଣିତି ‘ଶେଷରେ ରାଜି ହେଲେ କ୍ୟାଟ୍ରିମା’, ‘ସତ ମାନିଲେ ମୃଣାଳ’ ଏବଂ ‘ଭୁଲି ପାରୁନାହାନ୍ତି ଭୁଲିକା’ ଆଦି ପାଠବୁକ୍ତର ଉପାୟପାନା ଶୈଳୀ ବେଶ ଉଚକାଳେର ହୋଇପାରିଥିଲା । ତା’ହାତୀ ପ୍ରଥମ ଗୋଜଗାର ପ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶିତ ସାହିତ୍ୟକ ଲକ୍ଷଣ କୁମାରଙ୍କ ଗୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କିତ ଆଲେଖ୍ୟତି ବି ମୋ ମନକୁ ବେଶ ଛାଲୁ ଯାଉଥିଲା ।

ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଧାନ, ସମ୍ବଲପୁର
*ଧରିତ୍ରୀର ଛୁଟିନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ‘ଶ୍ଵାଳିକି ହୁଲି
ପାଇଁ ଗାୟ’ କିଷ୍ଟଯଟି ଖୁବ୍ ଭଲ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଶରୀରରେ
ଚାରୁ କରିବା ଅନେକ ସମୟରେ ମାରାମୁକ ରୋଗର କାରଣ
ବି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ମୋ ମତରେ ଭଗାନଙ୍କ ପ୍ରଦର
ଆମର ଏହି ସୁନ୍ଦର ଶରୀରକୁ ଗାୟକରି ନମ୍ବି କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଯଦି ତାକୁ ପ୍ରାତିକ ଉପାୟରେ ସୁଖ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା
ତା’ହେଲେ ତାହା ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଭିପାରିବ । ସେହିପରି
ଏଥରର ସହର ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ‘ଧାର୍ମିକ ମହାବରେ ଭରା
ଅଞ୍ଚିତପୋର’ ସର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

-ଶ୍ରୀ ସୁପ୍ରିକ ଷଡ଼ଳୀ, ବାଙ୍ଗାଲୋର

ବିଶେଷ ୩୦

ହୁଣିଦିନ ତୁମେ ଅନୁପମ
 ପତ୍ରକା ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍ତମ,
 ଷ୍ଣେହଳ ଦୃଷ୍ଟାରେ ତୁମେ ଗଡ଼ା
 ବାଣ୍ୟଥାଅ ସର୍ବଦା ପ୍ରାତି ଅଭଡ଼ା ।
 ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ତୁମ ପାଠ ସବୁ
 ମନରୁ ପୋଛିବି ଦୁଃଖ ଯେତେ ସବୁ,
 ଭଗବାନଙ୍କ ନିକଟେ ଏତିକି ମିନାଟି
 ତୁମେ ଆସ୍ୟଥାଅ ଏହିପରି ନାହିଁ ।

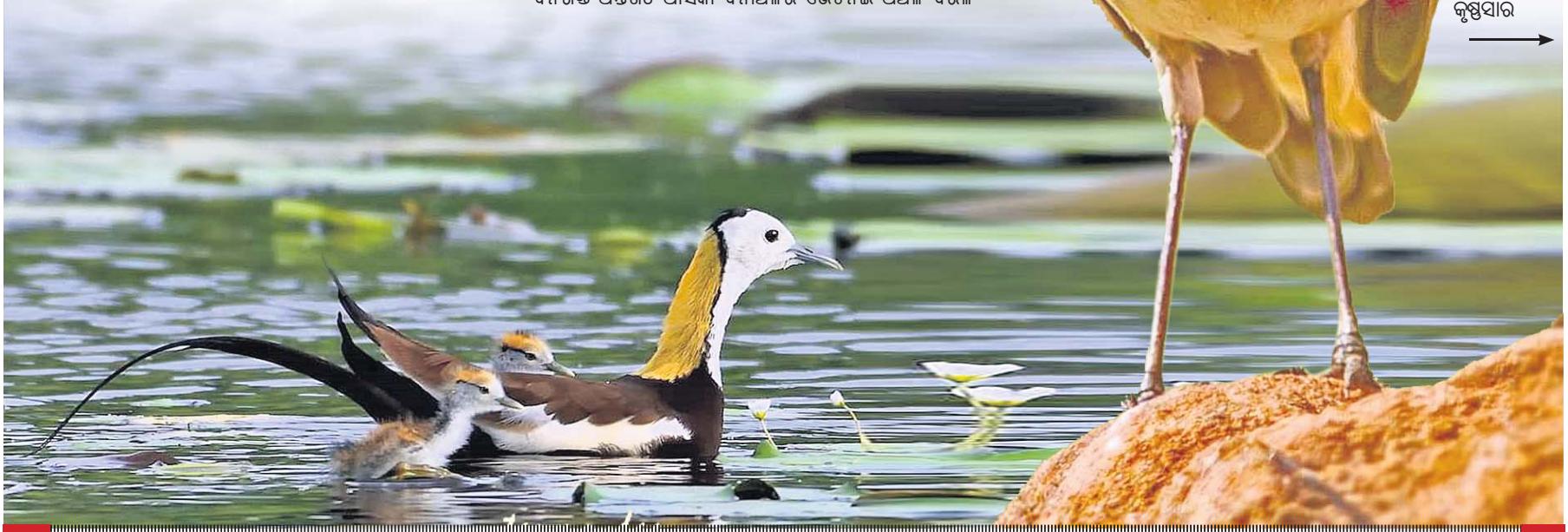
-ସଞ୍ଜୟ ପ୍ରଧାନ, ନିମାପଡ଼ା, ପୁରୀ

ପ୍ରାଣୀ ସୁରକ୍ଷାରେ ଗ୍ରାମବୟୋ

ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ
ଥବା ଜଙ୍ଗଳରେ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ
କିପରି ନିର୍ଭୟରେ ଓ ଶାନ୍ତିରେ
ରହିପାରିବେ, ଡାକୁ ମେଳ ଏବେ
ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଛନ୍ତି କେତେକ ଗ୍ରାମର
ଗ୍ରାମବାସୀ.....

ପୁରସ୍କାର ମିଳିଛି । ମହାଗର ପକ୍ଷୀ ସୁରକ୍ଷା ସମିତିର ରାମସ୍ତରି ବେଶେରା କୁହୁଟି, ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ୍ୟ୍ୟବର୍ଷ ତଳେ ଚିଲିକାରୁ ପକ୍ଷୀକାର କରୁଥିଲି । ମାତ୍ର ଏବେ ପକ୍ଷୀସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଜନସତେନତା କରାଉଛି । ପୁଣି ପକ୍ଷୀସୁରକ୍ଷା ଯୋଗୁ ୨୪ଟି ଦେଶାଭିନ୍ନ ପାଇଁ ୪୭ଜଣ ବୋଲ୍ଡ୍‌ୟାନ, ୧୦ଜଣ ଗାଇଡ୍ ଏହି ପ୍ଲାନେଟ୍‌କୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିଲିକା ବୁଲେଇବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରତ୍ନେ ମାସିକ ଗୋଜାଗାର ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ପରିବେଶବିହି ଶଶାଙ୍କଶେଖର ଦାସ କୁହୁଟି, ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ପୁଥିବା ମାନଚିତ୍ତରେ ନିଆରା । ବିହଙ୍ଗବିହାର ବୁଲିବାକୁ ଆସୁଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାମ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳାଯୋଡ଼ିର ଲକୋଟୁରିଜନ କ୍ୟାମ୍‌ସ ରହିଛି । ଗ୍ରାମୀଣ ଶୈଳୀରେ ଦେଶାଗୁହ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଲକୋଟାପ୍ଲା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେବେ ମଙ୍ଗଳାଯୋଡ଼ି ବିହଙ୍ଗଭବନ, ଆର୍ଦ୍ରଭୂମିରେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସମାଗମ ଦେଖାଗାର ଅନୁଭୂତି ନିଆରା । କୃଷ୍ଣଘାର ମୂର ସୁରକ୍ଷା କମିଟି: ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଦଶିଷ୍ଠା-ପୁମୁସର ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଦ୍ଦର ଅନିର୍ବିର୍ଦ୍ଦିଶ୍ୟର ବିଶ୍ଵାମିତା ବିଶ୍ଵାମିତା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉପରେ

କୃଷ୍ଣଦୀର୍ଘ ମୃଗ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଭୋଗୋଳିକ ମାନଚିତ୍ରରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୁନ୍ଦର କରିଛି । କେଉଁ କାଳରୁ ଏଠାରେ ଏମାନେ ବାସ କରି ଆୟୁଷ୍ମିତି, ଏହାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁତନା ଏଯାଏ ଜଣା ପଡ଼ିନାହାଁ । ଅଞ୍ଚଳବାସୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଦୟାଶୀଳ ମନୋଭାବରୁ ଉଚ୍ଛବିଅଞ୍ଚଳରେ କୃଷ୍ଣଦୀର୍ଘ ମୃଗଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ଅନୁମୋଦ କରିଛୁଏ । ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ଏହି ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଭେଟନକ ଅଞ୍ଚଳରେ ହିଁ ଠାବ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଖପାଖ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଏମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚିନ୍ତାକଲେ । ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର ଉପାଧ୍ୟୋଗ (ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷ କୃଷ୍ଣଦୀର୍ଘ ମୁରକ୍ଷା କମିଟି) କୃଷ୍ଣକ୍ରି- ପ୍ରଥମେ ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ବନସ୍ବରକ୍ଷା କମିଟି ଗଠନ ହେଲା । ୧୦୦୩ରେ ଏହି ବନ୍ୟାଞ୍ଚଳ ଅଧୀନ ଟିଏଫ୍‌ଓଙ୍କ ହାରା ପୁଣି ଉତ୍ତରଣୀ ସୁରକ୍ଷା କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ଆସିକା ଓ ବୁଝୁଡ଼ା ବନ୍ୟାଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ୨୦ଶହ ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ୨୦ଜଣ ସଦସ୍ୟ ସମେତ ୨୯ଜଣ

A close-up photograph of a ripe mango. The fruit has a vibrant orange-yellow skin with visible texture and some green at the top. A slice has been cut out, showing the bright orange, juicy, and slightly fibrous flesh.

ମୃଗଙ୍କ ଦୁର୍ଘଣାଜନିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଶ୍ରୁ ଚିକିତ୍ସା ଲାଗି ୨୦୧୪ରେ ଚାରିମାଳିକ୍ଷିତ ବନାଞ୍ଚଳ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିବା କୃଷ୍ଣପାର ଶୁଭ୍ରଷ୍ଟା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଚିକିତ୍ସା ସୁରିଧା ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ତେବେ କୃଷ୍ଣପାର ମୃଗଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ ରାଜ୍ୟର ନିଆରା ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ୨୦୦୪-୫ରେ ବନ୍ୟୋଗୀୟ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ବିକ୍ରୁ ପଚାନୀଯକ ପୁରସ୍କାର ନିମିତ୍ତ । କୃଷ୍ଣପାର ମୃଗଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାଲାଗି ଅଧିକ ପାଞ୍ଚିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ସାହୁ (ବନାଞ୍ଚଳ ଅଧିକାରୀ, ଆସିକା) କୁହତି ୧୯୭୩ ମସିହାରେ ମୁମୁକ୍ଷୁର ବନଖଣ୍ଡରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ମୃଗ ଗଣଟିରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୪୭୩ ରହିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି । ୨୦୨୧ରେ ହୋଇଥିବା ମୃଗ ଗଣଟିରେ ଆସିକା ବନାଞ୍ଚଳରେ ୧୭୭୩ମୃଗ ରହିଥିବା ପରିସଂଖ୍ୟାନାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାବେଳେ ଖାଦ୍ୟ ଅନ୍ବେଷଣରେ ଏମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ମୁମୁକ୍ଷୁର ବନଖଣ୍ଡର ବେଳମୁଖ୍ୟ ଓ ଜଗନ୍ଧାଥ ପ୍ରସାଦ ବନାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମପୁର ବନଖଣ୍ଡର ଦିଗପହଞ୍ଚି ଓ ଖଲ୍ଲିକୋଟ ବନାଞ୍ଚଳକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ଓ ବାସନ୍ତୀନ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଇଥାଏ । ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସିକା ତହସିଲର ଭେତନକୁ, ନାରାୟଣପୁର, ବକ୍ରକୋଟ, ପାଞ୍ଜିଆପଥର, ଭେଜିପୁର, ସାନ୍ତରାପୁର, ସିନ୍ଦରମୀୟ, ଗନ୍ଧାର୍ଜୁ, ଧନିଜା, ଦାନତନପେତ୍ର, ପାପଳପୁର ଏବଂ ବୁଝୁତା ତହସିଲର ତେଉପା, ତାଳସାକର, ଖୋଲଖାଳି, ବୁଝୁଖୋଳା, କାଞ୍ଚିଆପଲାଇ, ରାମଶ୍ଵା, ବାଲିପଦର ଆଦି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ୭୦୦୦ ହେବୁର ଅଞ୍ଚଳକୁ କମ୍ୟୁନିଟି ରିଜର୍ଟ୍(ଗୋପ୍ତା ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ଲଟ୍) ଘୋଷଣା ଲାଗି ସରକାରୀ ପ୍ରତରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଯାଏ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଚାଷଜମିରେ କୃଷ୍ଣପାର ବିତରଣ କରି ପୁର, ବିର, କାନ୍ଦୁଲ, ମାଣ୍ଡିଆ ଖାରଥାନ୍ତି । ବନାଞ୍ଚଳକୁ ଆସୁଥିବା ସାମାନ୍ୟ ଅନୁଦାନରେ ବନାଞ୍ଚଳ ପକ୍ଷରୁ ବିଭିନ୍ନ ଚଣାଜାଣୀୟ ଫଲା କେତେକ ସରକାରୀ ଜମିରେ ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । କୃଷ୍ଣପାରମୃଗଙ୍କ ପେଟ ରୋଗରୁ ଉପଶମ ପାଇଁ ଚାରଣ ଭୁମି ଅଞ୍ଚଳରେ ବନ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଯୈଷତ୍ ଲବଣ ଯୁକ୍ତ ପାଶି କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଏପରି କି ବେଳେବେଳେ ଏମାନେ ରାସ୍ତା ପାରବେଳେ ଦୁର୍ଘଣାର ସମ୍ମନୀୟ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ବନ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ମୃଗଙ୍କ ଆସିକା ବନାଞ୍ଚଳ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଗୋରକ୍ଷ ଆଶିଥିଲାବେଳେ ଏହି ଜୀବର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଖାଦ୍ୟାମାନୀୟ ଲାଗି ସେତିକୁ କିଛି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ୨୦୦୪ରୁ ମୁମୁକ୍ଷୁର ବନଖଣ୍ଡ ପକ୍ଷରୁ କମ୍ୟୁନିଟି ରିଜର୍ଟ୍ ଲାଗି ପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିଲେ ଏମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଲାଗି ଯଥେଷ୍ଟ ସହାୟ ହୋଇପାରିବ ।

ମୁମୁକ୍ଷୁ ସୁରକ୍ଷା କମିଟି:-ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଶେରଗଢ଼ ଓ ଆସିକା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଲମ୍ବିଛି ପାକିଡ଼ି ପରିତ୍ରାଣ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ମୁମୁକ୍ଷୁରବାସ କରନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଜୀବାନ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମୁମୁକ୍ଷୁ ନିମନ୍ତେ ମୁମୁକ୍ଷୁ ଅଞ୍ଚଳର ଗ୍ରାମବାସୀ ଓ ଜୀବନ ବିଭାଗ କର୍ମଚାରୀ ଚିନ୍ତାକଲେ । ଶେରଗଢ଼

କାନ୍ଦୁଲ ପକ୍ଷା ମୁମୁକ୍ଷୁ ସୁରକ୍ଷା ଆମ ବାଟିର୍

ବନବିଭାଗର ଆକଳନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରାୟ ୧୭୪୦ ହେବୁର ପରିମିତ ଜମିର ସଂରକ୍ଷିତ ଏହି ଜୀଳି ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଠାର ପରିବେଶରେ ମୟୂରମାନଙ୍କ ସମାଗମ ଓ କଳପ ଏକନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସୃଷ୍ଟିକରିଥାଏ । ବିଶେଷକରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉ଱୍ଳବ୍ଦ ଠାରୁ ଦିନ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅପରାହ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ପାହିଛି ପାହାଡ଼ ପାଦଦେଶରେ ମୟୂରମାନେ ବିଚରଣ କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ମୟୂରଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଦେଖାଯାଇବାର କାହାର କରିଦିଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଆସିକାକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ଜାତାୟି ରାଜପଥରେ ବି ମୟୂରମାନେ ଚଳପୁରଳ କରୁଥିବାକୁ ମିଳେ । ତେବେ ଏହି ମୟୂରଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଶୋଭାରମ୍ଭପୂରୁ, ଆମମୁଆବାଦି, କେରିବେଳିଖୋଲା, ସମଲେଖଗୁଡ଼ା, ନୂଆଗା, କରମୋଳି, ତେରମାରିଆ, ପାକିଡ଼ି, ଖଡ଼କାରା, ଖଣ୍ଡ ଦେଇଲା ଆଦି ପ୍ରାୟ ୧୫୫୪ ଗାଁ ବାସିଥାଇଥାଏ ବନକର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ପ୍ଲାନ୍ଟାମ୍ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠନ କରାଯାଇଥିବା ବନମୂରକା ଏବଂ ପ୍ଲାନ୍ଟାମ୍ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏହାର ମୁହଁରମାନଙ୍କ ଗତିବିଧି ଉପରେ ନିଜ ରଖୁଥାନ୍ତି । ଜୀଳନର ପାଦଦେଶରେ ଲାଗି ରହିଥିବା ପାହିଛି ପାହାଡ଼ ଗରିପଟେ ଜାଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ବର୍ଷାକିନ୍ତୁ ବାଦ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ ଦିନରେ ମୟୂରମାନଙ୍କ ପାଶି ପିଲିବା ନିମନ୍ତେ ପାଣିକୁଣ୍ଠର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୪୮ଟା ଅୟାମୀ କର୍ମଚାରୀ ନିମନ୍ତ୍କ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ଲାନ୍ଟାମ୍ ଅଞ୍ଚଳର କୃଷକମାନେ ବିଲରେ କାମକରୁଥିବା ବେଳେ ଏମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୟୂରମାନଙ୍କ ଗତିବିଧି ଉପରେ ନିଜ ରଖୁଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାକିଡ଼ି ପାହାଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ୨୫ହାରୁ ଅଧିକ ମୟୂର ବାସିଥାଇଥାଏ ବନକରୁଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ମୟୂର ସୁରକ୍ଷା ସମିତିର ସାଧାପତ୍ର ସମାର ପ୍ରଧାନ କୁହତି, ଆମେ ଦାୟୀ ୪୦ବର୍ଷହେଲା ଏଠାରେ ମୟୂରଙ୍କୁ ଦେଖୁଆଯାଇ । ମୟୂର ଆମମାନଙ୍କ ଅତି ଆପଣାର ବନ୍ଦୁ । ତେବେ ଗ୍ରାମବାସୀ ଓ ଜୀଳନ ବିଭାଗ ସହଯୋଗରେ ଏମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗୁ ଗାଁ ବନମୂରକା ସମିତିକୁ ବନ୍ୟୋଗୀୟ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ୨୦୦୪-୮ରେ ‘ବିକୁ ପଚାନୀର’ ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳିଛି । ୨୦୦୯ରେ ମୟୂରମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ‘ପ୍ରକୃତିମିତ୍ର’ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଛି । ଏହି ପରିବେଶର ମୟୂରମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାମ ପାଇଁ ଗୁରୁ ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ମୟୂରଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଦିଗର ଅଧିକ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୋଜିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ମୟୂର ଅଭ୍ୟାସନ୍ୟଭାବେ ମାନ୍ୟତା ମିଳିଲେ ଏହାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ।

-ବନବିଭାଗ ବେହେରା, ସୁରେଷ୍ଟନାଥ ସାହୁ ସୁର୍ଯ୍ୟନାରାଯଣ ଦାଶ

ଜଣାକୁ ଜୀବନ ଦାନ ଦେଲେ
ସୁରଜ: ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା, ଭାଙ୍ଗନଗର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଲାଲଥି ଗ୍ରାମର ୨୨
ବର୍ଷାୟ ସୁରଜ ସେୟ ସୁରଗରେ ଏକ
କପଡ଼ା କମ୍ପନୀରେ ସୁପରତାଜଳର
ଭାବେ କାମ କରୁଥିଲେ । ସବୁକିଛି
ଠିକଠାକୁ ଚାଲିଥାଏ । ହେଲେ ୧୦୧୯
ଅକ୍ଟୋବର ୨୯ ତାରିଖରେ ହଠାତେ ସେ
ଏକ ବଡ଼ ଦୂର୍ଘଟନାର ଶିକାର ହେଲେ ।
ଆଉ ସେୟାକାର ଏକ ଘରୋଇ
ହସ୍ତିଗାଲରେ ତାଙ୍କୁ ଟିକିଥା କରାଗଲା ।
ପରେ ତାଙ୍କ ମାୟୁଁ ପ୍ରକାଶ ସେୟ
କାମ କରୁଥିବା ମହାବୀର ହସ୍ତିଗାଲକୁ
ପ୍ଲାନାକ୍ତର କରାଗଲା । ତାଙ୍କର ବସୁତ
ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଅବସ୍ଥାରେ ସୁଧାର
ଆଣିବାକୁ । ୪ ଦିନ ହସ୍ତିଗାଲରେ ଟିକିଥା
ଚାଲିଲା । ହେଲେ ନମେମର ୨ ତାରିଖ
ଦିନ ତାଙ୍କର କହିଲେ ସୁରଜଙ୍କର
ବ୍ରେନ ଡେବ ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟ ସବୁ ଅଜ ଟିକ ଆଣି । ବ୍ରେନ
ଡେବ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ସୁରଜଙ୍କ
ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ଆଉ ନ ଥିଲା । ଏହି
ସମୟରେ ସୁରଚର ଏକ ଏନକ୍ଷିଓ
ସୁରଜଙ୍କ ବାପା ବାବୁଲି ଓ ମା’
ଗୀତାଞ୍ଜଳିଙ୍କୁ ଭେଟି ଅଙ୍ଗଦାନ କରିବାକୁ
ମୁଣ୍ଡଳେ କରିଲେ । ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ନ
ଥିବାରୁ ସୁରଜଙ୍କ ମା’ବାପା ଭାବିଲେ
ଅଙ୍ଗଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ପୁଅ
ଆଉ କାହା ଶରୀରରେ ବଞ୍ଚି ରହିବ ।
ଲାଗିବ ସେ ଏବେବି ଜୀବିତ । ତେଣୁ
ସେମାନେ ଏହି ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ
ରାଜି ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ
ସୁରଜଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନିଷ୍ଟ, ଯକୃତ,
ଦୁଇଟିଯାକ କିତ୍ତନୀ ଓ ଦୁଇ ଆଖ୍ତ
ଡକଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରତିରୋପଣ
କରାଗଲା । ଆଉ ସେମାନେ ପାଇଲେ
ମୁଆ ଜୀବନ । ସ୍ଵପ୍ନିଷ୍ଟକୁ ମୁଖ୍ୟଙ୍କର
ଫର୍ତ୍ତସ ହସ୍ତିଗାଲକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।
ସେୟାରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଶରୀରରେ
ତାହା ପ୍ରତିରୋପଣ ହେଲା । କିତ୍ତନୀ ଓ
ଯକୃତ ଅହନ୍ତିବାଦିର ତିନିଙ୍କଙ୍କ
ଶରୀରରେ ପ୍ରତିରୋପଣ କରାଗଲା ।
ସେହିତିଳି ଦୁଇ ଆଖ୍ତକୁ ସୁରଚର
ଦୁଇଙ୍କଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିରୋପଣ
କରାଗଲା । ପରଳେ ମା’ନାମାଳେ

ସୁରଜ ସେ୦୧

ଓଡ଼ିଆ ଆନାଟୋମି ବିଲ୍-୨୦୧୯

୨୦୧୩ ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ଟିକ୍ଷା ବିଜ୍ଞାନର
ଗବେଷଣା ଦିଗରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଓଡ଼ିଶାଯିକ
ପଦମେପ ନେଇ ସର୍ବସାନ୍ତିକ୍ରମେ ଓଡ଼ିଶା
ବିଧାନସଭାରେ ଓଡ଼ିଶା ଆନାଚୋମି ବିଲ୍-୨୦୧୨
ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ୨୦୧୩ ମେ
ପହିଲାରେ ସିପିଆଇ (ଏମ) କର୍ମୀ ରାମତନ୍ତ୍ର
ମାୟକ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଏମକେସିବି ହେତିକାଳ
କଲେଜ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁଚାଳକୁ ଦାନ କରି ଦେଇଥିଲେ ।
ବିଲ୍ ପାଇଁ ହେବା ପରେ ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ
ଶରୀର ଦାନ ଭାବେ ଗଠଣ କରାଯାଏ ।

ଅନମୋଳ କ୍ରନ୍ତେଜା

ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ସାହୁ

କୁସୁମ ଦାଶ

ମୁଖ୍ୟ ପରେ ରି ଜୀବିତ

ଏମାନେ ଥୁଲେ ମୃତ୍ୟୁର ଖୁବ ନିକଟତରା ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ହରାଇବସିଥୁଲେ
ତାଙ୍କ ଜିଜ୍ଞାସାର ଆଶା ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ୁଥିଲୋ ତଥାପି ନିଜର
ଦୁଃଖକୁ ଚାପି ଅନ୍ୟର ମୁହଁରେ ଖୁସି ଫୁଟାଇବା ପାଇଁ ଜୀବନଦୀପ
ଲିଭିଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣାର ସେଇ ମଣିଷର କରାଇଥୁଲେ ଅଙ୍ଗଦାନ।
ଯେମିତିକି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ବି ନିଜର ସେହି ମଣିଷଟି ଅନ୍ୟ
ଶରୀରରେ ରହିବ ଜୀବିତ ଆଉ ହୋଇଯିବ ଅମର...

ଏଉଳି ମହାତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଖୁସି ହୋଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ନବୀନ ପଢ଼ନାଯକ ତାଙ୍କୁ ଘର କରିବା ପାଇଁ ଜାଗର
ଓ ବିକ୍ରୁ ପଦ୍ଧତି ଘର ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଘର ପ୍ରଦାନ
କଲେ । ତା'ସହ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରିଲିଏସ ଫଞ୍ଚରୁ ୪ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ସହାୟତା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାବାବା
ଅଙ୍ଗଦାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ଅଙ୍ଗଦାନ
ପ୍ରତାର ପ୍ରସାର କରୁଥିବା ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ସୁରକ୍ଷା
ନାମାନୁସାରେ 'ସୁରଜ ପୂରାକା' ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରଦାନ
କରାଯିବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଦୋଷଶା କରିଥିଲେ ।

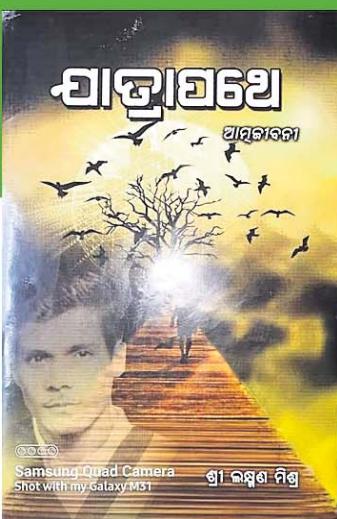
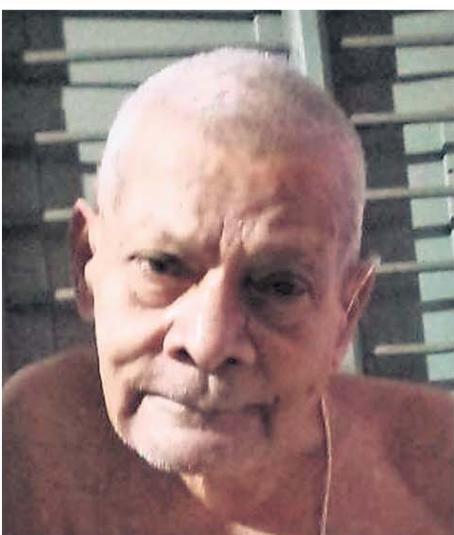
ସ୍ଵାଙ୍କ ଅଙ୍ଗଦାନ କଲେ ସ୍ଵାମୀ । ଅଙ୍ଗଦାନର ଏ
ଘରଣା ବ୍ରହ୍ମପୁରରେ ୧୦୧୮ ମେ ୨ ତାରିଖରେ
ବି ଦେଖୁଗାନ୍ତ ମିଳିଥିଲା । ସିଂଧାଇ (ଏମ) ଓଡ଼ିଶା
ରାଜ୍ୟ କମିଟି ସମ୍ପାଦକ ଅଳି କିଶୋର ପାତ୍ରନାୟକ
ସ୍ବୀକରିଛନ୍ତି କୁମୁଦ ଦାଶ । ତାଙ୍କର ଶୈଶଳଙ୍ଗ ଥିଲା
ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଦର୍ଶିଣ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରମୁଖ ସାହ୍ୟକେ
ଏମକେ ସିଂଧାଇ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହିଂଦିକାଲ
ଦାନ କରି ଦେବା ପାଇଁ । ଯଦ୍ବାରା ତାଙ୍କ ଶରୀର
ଡାକ୍ତରୀ ଛାପ୍ରାକ୍ଷାତ୍ରକ ଗବେଷଣା ଓ ଅଧ୍ୟନନ୍ତର
ସହାୟକ ହେବ । ଏହାବାହ୍ୟ ତାଙ୍କର ଜଙ୍ଗା ଚକ୍ର ଦାନ
କରିବା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ତେଣୁ ଅଳି କିଶୋର କୁମୁଦାଶ
ଶୈଶଳଙ୍ଗ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ରକୁ ଦାନ କରିବ
ସହ ଶରୀର ବି ଦାନ କରିଥିଲେ । କୁମୁଦାଶ ୧୦୧୮
ପ୍ରେରଣା ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ୧୯ ଜଣ ସେମାନଙ୍କ
ଶରୀର ଦାନ ପାଇଁ ସାଙ୍କତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ
ତନ୍ମର ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ପାତ୍ରପୁର କଳି ଜୟନ୍ତିପୁର
ଗ୍ରାମର ମୁସିମ୍ବ ସାହୁଙ୍କ ପାତ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ସାହୁ ମାତ୍ର
ଥିଲେ । ୧୦୧୮ ମେ ୧୯ରେ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ଵୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ବାଇକରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଆସୁଥିବା ବେଳେ କାନ୍ତୁ
ଛକରେ ଦୁର୍ଘରଣା ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିରେ
ତାଙ୍କ ସ୍ଵୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ
ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ଏମକେ ସିଂଧାଇ ମେଡିକାଲ ଓ ପରେ
ବିଶାଖାପାଠ୍ୟା ପ୍ଲାନାକ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା
ସେଠାରେ ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ
ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ଲାନାଯି ପୋଲିସ ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର
ଉପମିତିରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଶରୀରର ଦୁଇଟି କିତିମା, ଆଏ

ଓ লিভেরকু দান করিবা উদ্দেশ্যেরে বাহার
 করায়ালখলো। আন্তপ্রদেশীর কানিমাড়া ও
 হাইপ্রিমের দুচ্ছজ্ঞাঙ্ক শরারিরে তাঙ্ক
 কিডমাকু প্রতিরোপণ করায়ালখবা বেলে
 লক্ষ্মাঙ্ক চশুকু দুচ্ছজ্ঞ শিশুকু এবং তাঙ্ক
 লিভেরকু ১৪ বর্ষীয় জনে যুবককু দান
 করায়ালখলো। ফলকে লক্ষ্মীক যোগুঁ ৪ জন
 ব্যক্তি মন্থা জ্বান পাইবারিথিলো।

୩୪ ଜଣଙ୍ଗ ନୂଆ ଜୀବନ ଦେଲେ ଅନମୋଳ;
୧୦୧୨ ଡିସେମ୍ବର ମାସ କଥା । ଅନମୋଳ
ଜୁନେଜା ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଘରକୁ
ଫେରୁଥାନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଏକ କ୍ରାନ୍ ସହ ତାଙ୍କର ଧକ୍କା
ହେଲା । ଚାରୁତର ଆହୁତ ଅନମୋଳଙ୍କୁ ନିକଟରେ
ଡାକ୍ତରଖାନା ନିଆଗଲା । ଅନମୋଳଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ
ଚାରୁତର ଆଘାତ ଲାଗିଥାଏ । ଦୁଇ ଦିନର ଟକିଷା
ପରେ ତାଙ୍କର କହିଲେ ଅନମୋଳଙ୍କ ବ୍ରେବ ଦେଉ
ହୋଇଯାଇଛି । ଏଭଳି ଦୁଃଖଦ ସମୟରେ ବାପା
ମଦନମୋହନ ମେଳଥୁଲେ ଏକ ବଡ଼ ନିଷ୍ଠାରୀ ।
ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ, ପୁଅ ତାଙ୍କର ଆଉ ବେଶି
ସମୟ ଜୀବିତ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭାବିଲେ ପୁଅର
ଅଙ୍ଗବାନ କରି ଅନ୍ୟ ଶରାରରେ ମିଳ ତା'ର ସରାକୁ
ଅନୁଭବ କରିବେ । ତେଣୁ ଏମ୍ବକୁ ଅନମୋଳଙ୍କ ରର୍ମ,
ଅଣ୍ଟି, ଦୁଇ ଆଖୁ, କିତମା, ଲିଭର ପ୍ରତିରୋପଣ
ପାଇଁ ଦେଲେ । ଅନମୋଳଙ୍କ ଦୁଇ ଆଖୁ ୪
ଜଣଙ୍ଗଠାରେ ପ୍ରତିରୋପଣ କରାଯାଇଥିଲା,
ଯାହାକି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସଫଳ ପଞ୍ଜି ଥିଲା ।
ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଆଖୁ ଦୁଇଜଣଙ୍ଗଠାରେ
ପ୍ରତିରୋପଣ ହୋଇଥିଲା । କିତମା ଓ ଲିଭର
ବି ସଫଳ ପ୍ରତିରୋପଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହା
ପ୍ରଥମ କେସ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଜଣଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଲିଭର ଆଉ ଜଣକ ଶରାରରେ ପ୍ରତିରୋପଣ
ହୋଇଥିଲା । ଅନମୋଳଙ୍କ ଶରାରର ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ
ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିରୋପଣ କରାଯାଇ
୩୪ ଜଣ ନୂଆ ଜୀବନ ପାଇପାରିଥିଲେ ।

-ଶ୍ରୀବାନ୍ଧୀ ମହାନ୍ତି, ସୁବାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ଏକ ଉଦ୍‌ଘାଟ ଅଭିଯାନର ଅନ୍ୟନାମ : ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଏକ ଅଭିଯାନର ନାମ, କେଣେଗୋରରୁ ଉଦ୍ଧାମ ଅଭିଯାନ
ଆରମ୍ଭକରି ଜୀବନର କଷକିତ ପଥରେ ରହୁଣେରା ପାଦରେ ଦୁର୍ବାର
ଭାବରେ ଚାଲିପାରିବାର ଏକ ପ୍ରତିଶିବ୍ଦ । ଭେଙ୍ଗାଳକର ଭୂବନ ଗାଁରୁ
ଅଭିଭାଜିତ ଭାରତ ପରେ ପୂର୍ବ ପାଞ୍ଜାନର ଅଧ୍ୟନା ବାଳାଦେଶର
ଆଦିଲପୁର ଯାଇ ସେଠାରେ ପ୍ଲିଟ ବୁଦ୍ଧି କରିପାରିବାର ଏକ ତାରୁଣ୍ୟମୟ
ଆଶାଳକନ ସେ । ଟଙ୍କ ଆମ୍ବାଜାବନା ‘ଯାତ୍ରାପଥେ’ ଏକ ସାଧାରଣ ମଣିଷର
ଅସାଧାରଣ ପରାକ୍ରମର ପଦଚିହ୍ନ । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ର ଜନ୍ମ ହୁଅଛି ଭୂବନ ଗାଁରେ
ଜାନ୍ମୟାରୀ ୧୯, ୧୯୭୮ ମସିହାରେ । ପିଲାଦିନ୍ଦ୍ର ସେ ସାଉଁଥିବା
ସଫଳତା ଆନନ୍ଦ କି ସବୁକୁ ଦେଇପାରୁ ନ ଥିଲା ଶକ୍ତି ଶାସନରେ ଦିଶାବା
କରୁଥିବା ତାଙ୍କ ଆୟୁର୍ବେଦକ ତାଙ୍କର ପିତା ହୃଦାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର । ସାଧାରଣ
ଚଳଣି ଜାଣି ନଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଛାତ୍ରବାସରେ ରହି ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀରେ କିପରି
ଅଧ୍ୟୟନ କରିବେ ଏମିତି କିଛି ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଠାଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ବାପା ଯେତେବେଳକୁ
ମେଧାବୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପାଠ୍ୟବାକ୍ୟ ପାଇଁ ଥିଲା ପ୍ରତ୍ଯେ ଆଗ୍ରହ ।
ବାପାଙ୍କ ତାତନା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କିଶୋର ପ୍ରାଣରେ ସୁଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଆହାନ ।
କେଣେଗୋରର ଉଦ୍ଧାମ ସ୍ଵମନ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରେରଣା ଦିବ କିଛି କରିବାକୁ ତ
ଅଜଣାର ଆକର୍ଷଣରେ ବସି ପଡ଼ନ୍ତି ସେ କଲିକତାବାମୀ ରେଳଗାଡ଼ିରେ ।
ଯେତେବେଳେ ବାରା ଦିଶ୍ବ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ୱବ୍ୟକ୍ତର ଆତଙ୍କରେ ଥରହର
ତାଙ୍କ ଆକର୍ଷଣିମ୍ବ ମହା ଜୀବନର ଭାକରା । ମାୟାନଗରୀ

କଳିକତା ଦେଇ ବଜ୍ରମତ୍ତ୍ଵଙ୍କର ସୁଜଳା ସୁପ୍ରଳା ବଙ୍ଗଭୂମିରେ ସେ ଓହାଙ୍କି
ଜଶୋର ଜ୍ଞାଲାର ତାଳତୋଳା ଷ୍ଟେଶନରେ । ସେତେବେଳକୁ ୧୯୪୩ର
ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟରେ ଛାରଖାର ବଙ୍ଗ ଆସ୍ତେ ସ୍ଥାପ ପ୍ରହରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ ।
ଜଣେ ଆଶ୍ରୟବାତାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଯାଆନ୍ତି ଆଦିଲପୁର । ସେଇଠି
ଦୁହାଙ୍କି । ତତ୍ତ୍ଵ ଆଙ୍କିତି । ସୁଲାରେ ନାମ ଲୋଖାଟି ଓ କରନ୍ତି କେତେ କ'ଣ ।
ଭେରବ ନକ୍ଷକୁଳର ସେହି ଗାଁରେ ଭଲ ଛାତ୍ର ହିସାବରେ ତାଙ୍କର ନାଁ
ହୁଏ । ଅଛୁ ଦିନରେ ଶିଖୁଯାନ୍ତି ବଜ୍ରଳା ଭାଷା । କେଉଁ ଜନିଦାର ଘରେ
ପୂଜାପାଠ କରନ୍ତି ତ କାହା ଘରେ ରୋଷେଇ । ହିସ୍ତୁ ମୁସଲମାନ ସମୟଙ୍କ
ମୋଳରେ ପ୍ରିୟ ହୋଇଛଠନ୍ତି ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଠାକୁର । ସେହା, ସଦାଚାରୀ,
ଅଧିକବସାୟୀ ଲକ୍ଷଣଙ୍କୁ ମିଳିଯାଏ ଅଯାତି ସେହି । ଜଣଙ୍କ ଘରୁ ଆର୍ଦ୍ଦକ
ସହାୟତା ନେଇ ସେହି ପ୍ରବାସରେ ସେ ନିଜେ ଖୋଲନ୍ତି ଦୋକାନ । ମୁଢ଼ି,
ବିଶ୍ୱତାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ରକ୍ଷାବ୍ୟ ବିନ୍ଦି କରିବାର ଦାୟିର ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ।
ଦୋକାନ ବ୍ୟବସାୟ ସହିତ ପାଠପଡ଼ା ଚାଲେ । ଶିକ୍ଷକମାନେ ତାଙ୍କ
ଭଳି ମେଧାବୀଙ୍କୁ ଦୋକାନ ନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ
ସ୍ବାଧୀନଚେତା । ଦୋକାନରେ କାମ ତାଙ୍କ ପାଠପଡ଼ାରେ ବ୍ୟାପାର ସୃଷ୍ଟି
କରିପାରେ ନାହିଁ । ତା'ପରେ ଆସେ ଭାରତୀୟ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଘାମର
ଅନ୍ତିମ କ୍ଷଣ । ୧୯୪୭ ଅଗଷ୍ଟ ୧୭ରେ ପାକିସ୍ତାନର ହିସ୍ତୁମାରଣ ।
ଆଦିଲପୁରକୁ ଶାକ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଲକ୍ଷଣ ଓ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ
ଶାନ୍ତିଦେଶନା ଗଠନ କରି । ଧାରେଧୀରେ କଳିକତାରେ ଉତ୍ତର ପକ୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଦଙ୍ଗା ଚାଲେ । ପ୍ରତାବା ବ୍ୟାପିଯାଏ ଗାଁକୁ ଗାଁ । ଆଦିଲପୁର
ଭଳି ଜାଗାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ତାଙ୍କ ହିସ୍ତୁଙ୍କ ଖବରଦାତା ଭାବେ
ସମେହ କରି ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦୋକାନ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା ପାଇଁ
ଆସନ୍ତି ରାତିରେ । କିନ୍ତୁ ସାହସ ଏବଂ ବୁଝମାର ସହ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଆପଣାର କରିନିଅନ୍ତି । ବିପଦ ଚିଲିଯାଏ ହେଲେ ଜଶୋର ଓ ଖୁଲ୍ଲନା
ଅଞ୍ଚଳ ପାକିସ୍ତାନ ହାବୁଦ୍ଧରେ ପଡ଼େ । ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ହିସ୍ତୁମାନଙ୍କ ପଳାଯନ ।
ଏକବା କଂଗ୍ରେସ ଭାଜମାନିରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଲକ୍ଷଣ ସାମ୍ବାଦୀ ରାଜମାନି
ଆଭକୁ ଭଳନ୍ତି । ସେହି ଦୁଃସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେଠାକାର ବିଦ୍ୟନ
ହାଇସ୍କୁଲରୁ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି । ପରାମା କିନ୍ତୁ ଦେବାକୁ
ପଢ଼େ କଳିକତାରେ । ଦୋକାନ ସମେତ ଆପଣାର ସମୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ
ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବାଣ୍ଡି ଦେଇ ସେ ଫେରି ଆସନ୍ତି କଳିକତା । ବିଭାଜନ
ପରର ଦୁଃଖିତ ଦେଖୁ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ନ୍ତି । ସ୍ବାଧୀନଚେତା ଲକ୍ଷଣ କାହାର
ସହାୟତା ନନେଇ ଭୋକଶୋଷରେ ବୁଲନ୍ତି କଳିକତା ମହାନଗରରେ ।
ଶେଷରେ ପୂର୍ବବଜାରୁ ଆସିଥିବା ତାଙ୍କର ଏକ ବନ୍ଧୁ ପରିବାରର
ସହାୟତାରେ ସେ ପାଠ ପଡ଼ନ୍ତି, ସ୍ଵାତକ ହୁଅନ୍ତି ଓ ୧୯୪୮ମୟିହାରେ
କଳିକତାର ସତିବାଲୟରେ ଚାକିରି ଜାବନ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ପୂର୍ବ
ପାକିସ୍ତାନରୁ ଆଗର ଶହ ଶହ ଶରକାରୀଙ୍କ ଥଳଥାନ ପାଇଁ ପ୍ରାଣମୁହଁ
ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି । ନିଜ ଦରମା ନିଶ୍ଚିନ୍ତା କରି ନିଜ ହାତରେ ରୋଷେଇ କରି
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗଢ଼ନ୍ତି ଲାଲଗଢ଼ ଭଳି କଲୋମା । ସେତେବେଳକୁ ପୂର୍ବ
ପାକିସ୍ତାନରୁ ଆସିଥିବା ହିସ୍ତୁ ଶରକାରୀମାନେ ପୋକମାଛି ପରି କଳିକତାର
ରାଷ୍ଟ୍ରାଘାରେ ସାଲୁବାଳ ହେଉଥାନ୍ତି । ସ୍ବାଧୀନ ଭାରତରେ

ରାଜନେତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା କମତାର ମହୁଁ
ଚାଟିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଆନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମଣ କିନ୍ତୁ ଅପତ୍ତରା ସତ୍ୟତିଆ ଜାଗାରେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଝୁଣୁଡ଼ି ଗଢ଼ିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଆନ୍ତି । ନିଜର ପରିଚିତ
ପରିବାରଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭୋକପାଞ୍ଚିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କ ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଡ଼ାଇ ଶିକ୍ଷିତ କରେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵରରେ ଏହି ଉଦୟମ ସାମିତି ଓ ପ୍ରତାକାମକ ମନେ ହୋଇପାରେ ।
ହେଲେ ଏହାର ମୁଖର ମୂଳ୍ୟ ବହୁତ । ବିଭାଜନ ପରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଥରେ
ଦୁଇଥର ପୂର୍ବ ପାକିସ୍ତାନ ଯାଆନ୍ତି । ଜିମିଦାର ପରିବାରର ଯେଉଁ ମହିଳା
ତାଙ୍କୁ ଆମ୍ବାଯର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଦେଇଥିଲେ ତାଙ୍କର ଶବ୍ଦ ସଜ୍ଜାର ଓ କ୍ରିୟାକର୍ମ କରି
ଫେରନ୍ତି । ମଞ୍ଜରେ ଥରେ ଅଧେ ଆସନ୍ତି ନିଜ ଗାଁ ଭୁବନ୍ଦୁ । ଶେଷରେ
୧୯୪୮ରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଫେରି ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମ୍ୟାନିଶିପାଳ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଶିକ୍ଷକତା କରନ୍ତି । ଗରିବ ଓ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ନିଜ ଘରେ ରଖି ହାତରଙ୍ଗା
ଖୁଆଇ ପାଠପତ୍ରାନ୍ତି । ସ୍ବାଧୀନ ଭାରତର ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକେ ଖୁସିତ ଧୀରେ
ଧୀରେ ଆମ୍ବାଯର ହୋଇ ଉଠୁଛନ୍ତି ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ର ଶିକ୍ଷିତ ସମ୍ପଦାୟ
ଆଗରେ ଏକ ଉଦ୍‌ବିନାଶ । ଜଣେ କର୍ଦ୍ଦକଶୁଣ୍ୟ କିଶୋର ଯିଏ ନିଷା
ବଳରେ କେତେ କାମ କରିପାରେ ସେ ତା'ର ମାନଦତ୍ତ । ସେବା , କର୍ତ୍ତବ୍ୟ,
ନିଷା ଏବଂ ସ୍ବାଭିମାନର ପ୍ରତାକ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ର ଆମ ପାଇଁ ସବକାଳୀନ
ପ୍ରେରଣା ହୋଇ ରହିବେ ନିଷ୍ଠାୟ ।

-ମାନମୟୀ ରଥ ସେଣ୍ଠ ଜାଗିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିନ୍ତୁ, ବାଲିପୁଟ, ପୁରୀ ମୋ:୭୯୭୮୮୭୯୫୯

ପୂରୁଷ କଣ୍ଠକ

-ବୀରେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ

ଯେବେରୁ ଗାଁ ଛାତିଲିଣି
ସେବେରୁ ଭେଟିନି
ଗୋଟେ ଖାଲୁଆ ଦେହ
ଭୋକିଲା ପେଟ
ଯୋଡ଼େ କାମିକା ହାତ
ଆଉ ନିଦ ହଜିଥିବା ହଲେ ଆଖି ।

ସେ ଦେହ,
ସେ ହାତ,
ସେ ଆଖି,
ସେ କଙ୍କାଳିଆ ଛାତି
ଛଳଛଳ ସବୁବେଳେ !
ତଥାପି ଲିରେନି ଧାରେ ହସର

ଶେଷତମ ପାଦ ବିହୁ
ଗୋଟେ ଶୁଖିଲା ୩୦ ଚକୁ !
ଯୁଗରୁ ଯୁଗାନ୍ତର ଯାଏଁ

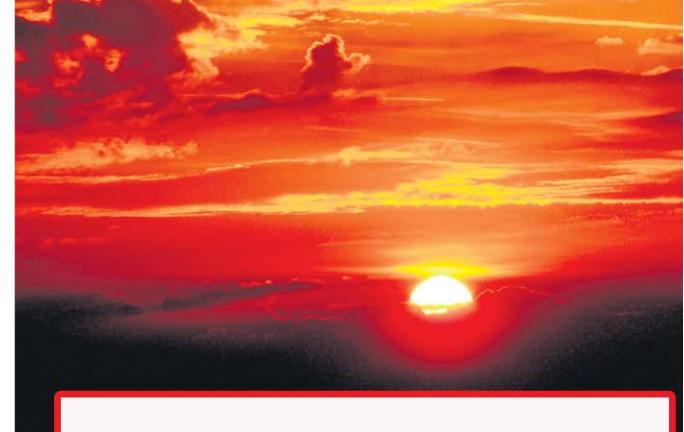
ତାଙ୍କ ଛାତି ଗୋଟେ ଆକାଶ
ତାଙ୍କ ଆଖି ଗୋଟେ ପାଣି ନଥୁବା ସମ୍ମୁଦ୍ର
ସେ ଦେବତା ହେଇବି ହେଇବି ଲମ୍ବୁ
ହଁ ସେ ମଣିଷ ହେଇବି ବୋଲାନ୍ତି ଜଣ୍ଣିର

କଳମରେ ଭାଗ୍ୟ ଲେଖନ୍ତି ଯିଏ
ଲଞ୍ଜଳରେ ଭବିଷ୍ୟତ !

ଯା କାନ୍ଦରେ ଛିତା ହେଲେ
ଆକାଶ ଛୁଇଁଦେବାର ସାହସ ଜୁଗେ
ସିଏ ପିଠିରେ ପରବତ ବାନ୍ଧି ବି
ସିଧା ଛିତା ହୋଇପାରେ କାଳକାଳ
ସିଏ କିଏ ବା ଆଉ ହେଇପାରେ
ମୋ ବାପାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ?

ହଁ ସେ ଆକାଶ, ସେ ସମୁଦ୍ର
ସିଏ ମଣିଷ ର ଶୋଳପା ତଳେ
ମୋ ସୁଖ ଆଉ ସୌଭାଗ୍ୟ କୁ
ତ୍ୟାଷ୍ଟ କରୁଥୁବା ମୋ ପୂରୁଷ ଜଣ୍ଣିର ।

-ଅତା, ସୁଜନ, ଯାଜପୁର
ଦୂରାଜାଷ-୭୩୭୭୫୪୭୮୦

ପ୍ରେରଣା

- ଅଳେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ସତ୍ତ୍ରୀୟ ରାଜନୀତିରେ ବିଧୁବନ୍ଦ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ
ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଘୋଷଣା କରିବାପାଇଁ ଜଣେ ଯୁବନେତା
ଏକ ବିରାଟ ସାଧାରଣ ସଭାର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ସେଇ
ଯୁବିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟାହ୍ନଭୋଜନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିକରିଥିଲେ ।
ସୁସଜ୍ଜିତ ସଭାମଧ୍ୟପ ସହି ପ୍ରଶନ୍ତ ଭୋଜନ ଶୈଳୀ ଖୁବ
ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥିଲା । ସଭାକାର୍ୟ ଦଶତା ବେଳେ ଆରମ୍ଭ
ହେବାର ଥିଲେ ବି ଗୋଟାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଗନ୍ତି ଖାଁ ଖାଁ ଲାଗୁ ଥିଲା ।
ତା'ପରେ ଖାୟାତ୍ମା କେମିତି ଏତେ ଲୋକ ଆସିଗଲେ ଯେ ଠିଆ
ହେବାକୁ ବି ଜାଗା ମିଳିଲାନି । ଆୟୋଜକଙ୍କ ଛାତି କୁଣ୍ଡେମୋଟ
ହୋଇଗଲା । ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହରେ ସଭାକାର୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।
ହେଲେ ଲୋକମାନେ ଦର୍ଶକ ମଞ୍ଚରେ ନ ବସି ଡାଇନିଁ ହଲ
ପାଖରେ ହାଉ ଯାଉ ହେଉଥାନ୍ତି । ହଠାତ୍ କେହି ଜଣେ ଖବର
ଦେଇଦେଲା ତେବୁଳ ଉପରେ ଫେର ସବୁ ଥୁଆ ହୋଇଗଲାଣି ।
ବାସି ଏକିକିରେ ଘାଇ ଭାଜିଲା ପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ସୁଅ
ଡାଇନିଁ ହଲୁ ଭିତରକୁ ଛୁଟିଲା । ଧୟା ଧର୍ତ୍ତା, ତେଲା ପେଲା, ପାଟି
ଗୋଳ, ଏତେ କୋରରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଗଲା ଯେ ଖାଇବା
ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ସେହି ସେବାମାନେ ବାଧ ହେଲେ । ମାତ୍ର ଦୁଇ
ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ସବୁ ସଫା । ଲୋକମାନେ ଯେମିତି ଆସିଥିଲେ
ସେମିତି କୁଆଡ଼େ ଉଭାନ ହୋଇଗଲେ ।

ମାତ୍ର ଦର୍ଶକ ମଞ୍ଚରେ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ରୂପଚାପ
ବର୍ଷି ରହି ପେଣ୍ଟାଲକୁ ଏକ ଧାନରେ ଚାହଁ ରହିଥିଲେ ଜଣେ ବୃକ୍ଷ ।
ତାଙ୍କ ପାଖର ଓହ୍ଲେଇ ଆସି ଯୁବ ନେତା ଜଣକ କହିଲେ, ମନସା,
ନମସ୍କାର । କେହି ନ ହେଲେ ନାହିଁ ଆପଣଙ୍କ ଭଲି ଜଣେ ଲୋକ
ଯେ ମୋ ଭାଗଣକୁ ଏତେ ଆଗ୍ରହରେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେତିକି ମୋ
ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେରଣା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଲଚାକୁ ନେଇ ତ
ବିରାଟ ପ୍ରାସାଦ ତୋଳା ହୁଏ, ବିନ୍ଦୁସ ବିନ୍ଦୁସ ଜଳ..... । ହଠାତ୍
ବୃଦ୍ଧ ଜଣକ କହି ଉଠିଲେ, କ'ଣ କହିଲ ? ଏଠି କ'ଣ କରୁଛି ?
ପାଖରେ କେଉଁଠି ଛାଇଟିକେ ମିଳିଲାନି ବୋଲି ଯା ଭିତରକୁ ପଶି
ଆସିଲି । ଏବେ ଛାଇ ଆଡ଼େଇଲାଣି ମୁଁ ଯାଉଛି । ତୁମେ କ'ଣ
କହୁଛ କହୁଥା । ମତେ କୋଉ ଶୁଭୁଛି କି ! ମୁଁ ତ କାଳ !!

-ସାରଦାଶ୍ରୀ ୧୦୪, ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମନ୍ଦିର,
ଯୁନିଟ୍ ୪, ଭୁବନେଶ୍ୱର,
ମୋ: ୯୪୩୮୭୭୩୩୮୮୮୮

ଶୌଭଗ୍ୟ

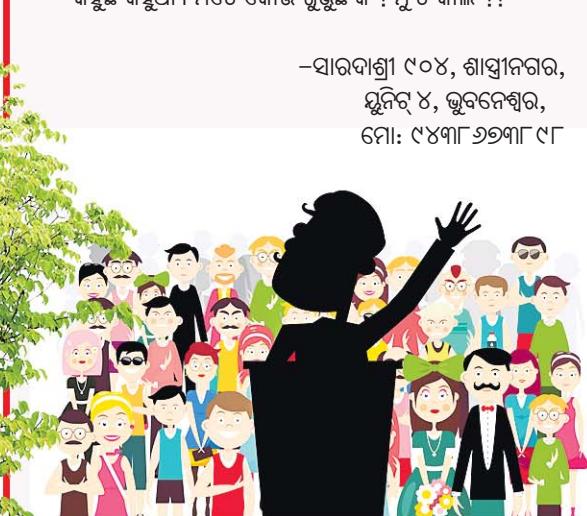
ପରମ୍ପରାକ୍ଷି ପର୍ଯ୍ୟ କାକଳୀରେ ।

ଖାଲି ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣର ମୋହ କିଛି ନୁହଁ
ଗାଢ଼ି ଗାଢ଼ି ତର ହେବା ପାଇଁ
ଲୋଡ଼େ କିଛି ଅନ୍ୟ ଅମୋଦ ସର୍ବ
ପାହାଡ଼ ସେପାଖୁ ଧକ୍କା ଖାଇ
ଫେରୁଥୁବା ସ୍ଵପ୍ନ
ଏଠି ହଁ ଜୀବନ୍ତ
ଗୋଧୁଳି ଲଗ୍ବରେ...ଶୁଭ ନିନାଦନରେ
ସଂଖୋଳି ଆଣିବାକୁ ପ୍ରସାରିତ
ଅଜସ୍ର ଗାଢ଼
ତୁମ ଆଳିଙ୍ଗନ, ୩୦ର ସନ୍ଦର ହଁ ମଧ୍ୟ
ବର୍ଷବେ
ମୌସୁମୀ !
ଆସୁଛ କି ତୁମେ ?

-ସାହିତ୍ୟ ମେହେର

ତୁମ ହୃଦ ଖାଲି ଆସିବା ଖୁବ ହେଇଗଲା
ଏଥରକ ତୁମେ ଆସନ୍ତି
କେବେ ଭସାଣି ମେଘର ରଙ୍ଗ ହୋଇ
କେବେ ବର୍ଣ୍ଣର ସ୍ଵର ହୋଇ
କେବେ କେବେ ଭିଜା ମାଟିର ବାପ୍ତା ହୋଇ
କେବେ ପୁଣି ବିଲୁଳି ର ହାତା ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇ
ତୁମେ ଆସ....
ତୁମେ ଆସିଲେ ହଁ ପରିମାକାଶରେ
ସଜତା ଚାଲିବ ସ୍ଵପ୍ନର ସାତ ରଙ୍ଗ ।

-ସୋନପୁର
୧୪୩୭୭୩୭୩୩୩

୧୮

ମରାଧି

କରୋନା ମହାମାରୀ ଯୋଝୁଁ କେବଳ ଭାରତ ମୁହଁଁ ସମ୍ପଦ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି। ଲକ୍ଷ୍ମାଭାଗନ ସମୟରେ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକ ଚର୍କାର କେନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟୁ ସାଇଥ୍‌ଲୋ। ଜଣେ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକ କାକିରି ହରାଇବା ପରେ କିପରି ବାଧାବିପ୍ରାର ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ହୋଇ ଜାବନ ଅତିବାହିତ କରୁଛି ତାହାକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି ଦୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ଲାହାମା’। ଏହାର କାହାଣୀ, ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ, ସଂକାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ନବାଗର ରଞ୍ଜିତ କୁମାର ସାହୁ। ତା’ର ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଦୂଳାଭିଷକ୍ତି ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏହାର କାହାଣୀରେ ସପଦେହୁ, ଡ୍ରାମା, ଲଭଷ୍ଟାରା, କମେଡ଼ ରହିଛି ଗୋଲି କହନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ଚିତ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ପିନ୍ଧୁ ନାଯକ। ଏଥରେ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟନ କରୁଛନ୍ତି ଅମ୍ବାନ କୁମାର ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାଯକା ସାଜିଷ୍ଟନ୍ତି ତମନ୍ନା। ଜନ୍ମେଜୟ ପଣ୍ଡା ଏବଂ ତପୁ ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ ଗାୟତ୍ରିକୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିଜିତ ମନ୍ଦୁମଦାର। ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲେଙ୍କା, ଉମାକାନ୍ତ ମୁଦୁଲି, ପୃଥ୍ଵୀରାଜ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, କମଳ, ଲୀନା, ଭାବନା, ନିଖିଲେଶ ଘୋଷ ଆଦି କଳାକାରଙ୍କୁ ଏଥରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ।

ତମନ୍ଦା-ଅମ୍ବାନ

ଡିଲ୍ ଫୁଲି

ବାଣୀକପୁରଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସବେ । ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା, ଖୁଲାଟି ମାସ୍ତର ଅନ୍ୟ କୁମାରଙ୍କ ସହ କ୍ରିନ ସେୟାର କରିବାକୁ ସେ ଚାହିଁ ବସିଥିଲେ । ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଛି । ପୁଣି ପିଲ୍ଲାଟି ଚଳିତ ମାସରେ ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କଥା କ’ଣି କିଅକ୍ଷୟ କୁମାର-ବାଣୀ କପୁରଙ୍କ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ମୁଆ ସିନେମା ‘ବେଳ ବଚମ୍’ । ଉଚ୍ଚ ତ୍ରୁଟି ଚଳିତ ମାସ ୧୯ରେ ପ୍ରେସିଲମ୍‌ରେ ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏକଥା ଜାଣିବା ପରେ ବାଣଶ ଖୁସି ଦେଖେ କିମ୍ ? ‘ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଅକ୍ଷୟଙ୍କ ସହ ଆକ୍ରି କରିବାକୁ ଅପଳ ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରି ନ ଥିଲି । କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ଫେରରାଇର ଅଭିନେତା, ହେଲେ ତାଙ୍କ ସହ ପରଦା ଉପରେ ମୁହଁ ଦେଖାଇବାର ସୁଯୋଗ ମୋତେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମିଳିଛି । ଶୁଟି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆକ୍ରି ବିଶ୍ୱାସରେ ଅନେକ କଥା ଶିଖିଛି । ଆଶା ରଖି ଏହି ପିଲ୍ଲାଟିକୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରତିବାନ କରିବେ । ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରେ ଯଦି ମୋତେ ତାଙ୍କ ସହ ଅଭିନୟ କରିବାର ପୁଣି ଥରେ ସୁଯୋଗ ମିଳେ ତେବେ କଦାପି ମନା କରିବି ନାହିଁ ବୋଲି କହୁଛି ବାଣୀ ।’ ଏହି ପିଲ୍ଲ ବ୍ୟତୀତ ମୁଆ ସିନେମା ‘କ୍ଷମିତା କରେ ଆସୀକି’ ଏବଂ ‘ସମାସେରା’ରେ ବାଣୀ ଅଭିନୟ କରିବେ ।

୧୧ କପୁର

ପ୍ରକୃତିପ୍ରେସା ଆଷୁଷ୍ଟାନ

ଆୟସ୍କାନ ଖୁରାନା ଜଣେ ପ୍ରକୃତପ୍ରେମୀ। ଯୁଆତେ ଗଲେ
ସାଙ୍ଗରେ କ୍ୟାମେରା ନେବାକୁ ଆଗେ ଭୁଲି ନ ଥାନ୍ତି । ଶୁଟ୍ଟି
ସମୟରେ ବ୍ରେକ୍ ମିଳିଲେ ସେ ସେଠାକାର ଦୃଶ୍ୟରାଜିକ୍ଷୁ
କ୍ୟାମେରାରେ କର୍ଯ୍ୟଦ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏବେ ସେ ଭୋପାଳରେ
ଡେରା ପକାଇଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଅଭିନୟନ କରୁଥିବା ନୁଆ
ସିନେମା 'ଡକ୍ଟର ଜୀ'ର ଶୁଟ୍ଟି ସେଠାରେ ଗଲିଛି । ଶୁଟ୍ଟି ପାଇଁ
ତ ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ଅଲଗା କଥା । ହେଲେ ସେଠାରେ
ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ଖୁସିରେ ଆମହରା ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ।

ନେଇ ଆୟୁଷ୍ମାନ କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଭୋପାଳ ଆସିଛି।
ଠାକାର ଅନେକ ଜାଗା ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟରେ ଭରପୁର। ଶୁଣି ସହ
ସହି ଛୁନିକୁ ଯାଇ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟର ମଜା ନେବି। ମୋର ଗୋଟିଏ
ଭ୍ୟାସ ଯେ ପ୍ରକୃତିର ହୋଦର୍ୟକୁ ମୁଁ ପଂଗୋ ଆକାରରେ ନିଜ ପାଖରେ
ଲାଗି ରଖିବାକୁ ଭଲ ପାଏ। କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ମୋ ଚାହିଁଣୀ ସୁତିକୁ
ହୁରି ଉଜାଗର କରାଇଥାଏ।’ ଜଙ୍ଗଲି ପିକ୍କର୍ ବ୍ୟାନରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦଉଥାର ଏହି ପିଲ୍ଲରେ ରଖିଲାପ୍ରାତ ସି
ଏ ବ °

ଜ୍ୟାକଲିନ୍

ପ୍ରାଚୀକରଣ ସାହିତ୍ୟ

ପାରା ଅଳ୍ଳା ଖୁଁ ଏବଂ କାର୍ତ୍ତିକ ଆର୍ଥମଙ୍କୁ 'ଲଭ ଆକ କଲୁ'ରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏକାଠି ଅଭିନଯ୍ୟ କରିଥିବାର ଦେଖିବାର ମିଳିଥିଲା । ଜମତିଯାଜ ଅଳ୍ଳାଙ୍କ ଏହି ପିଲ୍ଲ ବକ୍ଷ ଅପିସରେ ଫ୍ଲ୍ୟୁପ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି କାର୍ତ୍ତିକଙ୍କ ସହ ଏକାଠି ଆର୍ଥ କରିବାକୁ ଆଶା ରଖୁଥିଲେ ବୈଷ ତନଯା । ଯାହାହେଉ ତାଙ୍କର ଏହି ଆଶା ଏବେ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଗଧାତିର ପ୍ରଯୋଜକ ସାଜିଦ ନାଦିଆଦଥିଲା । ଏହି ଯୋଡ଼ିବୁ ପୁଣି ଥରେ ବଡ଼ ପରଦାରେ ଆଣିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯା କାର୍ତ୍ତିକ ଏ ନେଇ ନିଜର ସନ୍ତି ଜଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି, ହେଲେ ସାରା ଏ ନେଇ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ସମୟ ନେଇଛନ୍ତି । ଏକ ଗୋମାଣିକ-ଆକ୍ରମ ଥୀଲର କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ଏହି ପିଲ୍ଲଟି ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସାରା କହସନ୍ତି, 'ବାଜିଦଙ୍କ ଏହି ପିଲ୍ଲରେ ଅଭିନଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମୋତେ ଅପର ମିଳିଛି-ଏକଥା ସତ । ହେଲେ ଏ ନେଇ ମୁଁ କିଛି ଡିସିନ ନେଇନାହିଁ । ଏଥୁପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜକ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ସମୟ ଦେଇଛନ୍ତି' । ହେଲେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ, ସାରା ଏହି ପିଲ୍ଲ ପାଇଁ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ତିମାଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ନେଇ ପ୍ରଯୋଜନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସାରାକି ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ହୋଇପାରୁନାହିଁ ।

ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ

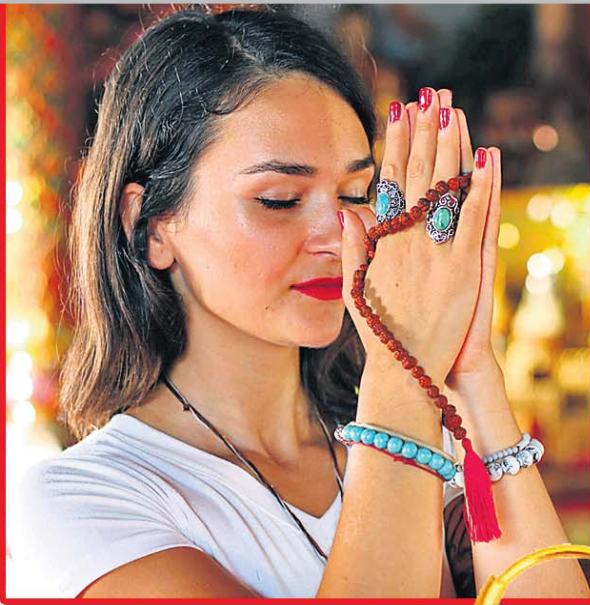
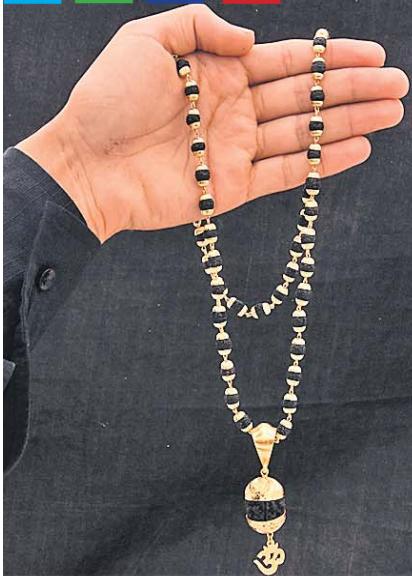
ଆରା ଆଉଥୁଣା କ'ଣ କରିବେ କିଛି ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି । କଥାଟି
ଧୂମ ମାରିଲେ ଗୋହତ୍ୟା, ତେଣୁ ମାରିଲେ ବ୍ରହ୍ମତ୍ୟା' ପରି ହୋଇଛି ।
କ'ଣ କି ନିକିଟରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନୂଆ ଅପର ମିଳିଛି । ଏହାର କାହାଣୀ
ଏଥୁରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା କିଆରାଙ୍କୁ ବେଶ ପ୍ରତାବିତ କରିଛି । ହେଲେ
ର ଚିକେ କେଁ ରହିଯାଇଛି । ଏହି ପିଲ୍ଲାରେ ସଂଯୋଗିତ ହେବାକୁ ଥିବା
ରେମେ ନମ୍ବରରେ କିଆରା ନାଚିବେ । ପୁଣି ସେଥୁରେ ସୁଲିମିଙ୍ଗ ଶୁରୁ
ପଢ଼ିବ । ଏକଥା ଜାଣିବା ପରେ ସବୁ କିଛି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେମିତି
ଦୁଆ ହୋଇଯାଇଛି । ଅନ୍ୟକ୍ଷରେ ସେ ଏହି ପିଲ୍ଲାଟି ସାଇନ୍
ହାନ୍ତି । ଏବେ କାହାଣୀରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ଏଥୁରେ
ରେମେ ଗାତରିଏ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସେ

ମେ ଗାଉଟିଏ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସେ

ଭରିବେ ନା ମନା କରିବେ ତାକୁ ନେଇ ଅଛୁଆରେ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ।
ସେପଣେ ଏଥିପାଇଁ ତାକୁ ଅଧିକ ରେମ୍ବୁନିମେଶନ ମିଳିବ
ବୋଲି ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସେପଣେ ପ୍ୟାନ୍-ଲାଇଟ୍‌ରେ ପିଲା
‘ଆରଦ୍ଧୀ୯୪’ରେ କିଆଗା ଅଭିନନ୍ଦ କରିବେ । ଏହି
ପିଲାରେ ତାଙ୍କ ଅପୋଜିଗରେ ଅଛନ୍ତି ରାମ ଚରଣ ।

ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଜ୍ୟାକଲିନ୍

ଜ୍ୟାକଲିନ୍ ଫର୍ମାଡ଼ିଏ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ନେଇ ଚେନ୍ସନ୍ତରେ । କେମିତି ସେ ସାଇନ୍ କରିଥିବା ସିନେମାମୁକ୍ତିକର ଶୁଟ୍ ଶେଷ କରିବେ । ଏପଟେ ଅପର ପରେ ଅପର ମିଳିଗଲିଛି । ତେଣୁ ସେଥାପାଇଁ ତେବେ ଫାଇନାଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜର ଚିଲ୍ ଲାଇଫ୍ ବ୍ୟତୀତ ସେ ଏବେ ଆଉ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ସମାଜସେବା । ତେଣୁ ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ତା' ପାଇଁ ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ଶୁଟ୍ ସିନ୍ଥ୍ୟଲ ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହୁଛନ୍ତି ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀ । ଏ ସର୍ପକରେ ଜ୍ୟାକଲିନ୍ କହନ୍ତି, 'ସବୁ କଥାରେ ମୁଁ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିବ । ଏବେ ଯେହେତୁ ଦୁଇଟି ସିନେମାର ଶୁଟ୍ ସମାପ୍ତରାକ ଭାବରେ ଚାଲିଛି ତେଣୁ ସମୟ ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ତା' ସବୁ ନୂଆ ସିନେମା ପାଇଁ ତେବେ ଫାଇନାଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାବ୍ୟତତ ସମାଜସେବା ପ୍ରତି ସମୟ ଦେବି । ଏଥୁପାଇଁ 'ଯାଇଓଏଲୋ' ନାମକ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନ କରିଛି, ଯାହା କେବଳ ସମାଜସେବା ପାଇଁ କାମ କରିବ ।' ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ୟାକଲିନ୍ 'ବିକ୍ରାନ୍ତ ରଣା' ଟାଇଟଲବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ଏକ କନ୍ଦତ ସିନେମାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରାନ୍ତି, ଯାହା ଖୁବ୍ ଶାୟ ରିଲିଜ୍ ହେବ ।

ରୂପ୍ରାଣ

**ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବଙ୍କର ଅଶ୍ଵରୁ ସୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିବା ରୂପ୍ରାଣକୁ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ଖୁବ
ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ ।**
**ଏହାକୁ ଧାରଣ କଲେ ମାନସିକ ଓ
ଶାରୀରିକ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ... ।**

ରୂପ୍ରାଣ ଧାରଣ କରିବାର ନିୟମ: ରୂପ୍ରାଣକୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ପାରିଶ୍ରମିକରେ କିଣି ପିନ୍ଧିବା ଉଚିତ । କାରଣ ଅନ୍ୟ କାହାର ରୋଜାର ଠଙ୍କାରେ ଏହାକୁ କିଣି ପିନ୍ଧିଲେ କୌଣସି ସୁଫଳ ନିଲେନି । ସେହିପରି ଏହାକୁ ଶାରୀରରେ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରାବଣ ମାସ ଅଥବା ଶିବରାତ୍ରି ସବୁଠାରୁ ଶୁଭ ଦିନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ସୋମବାର ଦିନ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ସମର୍ପତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହିଦିନ ବି ରୂପ୍ରାଣକୁ ପିନ୍ଧିହେବ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହାକୁ ଦେହରେ ଧାରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜର କୁଣ୍ଡଳୀ ଅବା ଜାତକଙ୍କ କୌଣସି ଜ୍ୟୋତିଷଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେବା ଦରକାର ; ଯଦ୍ବାରା ଜଣେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଏହା ତାଙ୍କ ଉପରେ କିପରି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ଅଥବା ଏହାକୁ ଧାରଣ କରିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷେ କେତେ ଦୂର ଠିକ୍ ହେବ । ସେହିପରି ରୂପ୍ରାଣକୁ ବିଦ୍ୱବ୍ଦ ପୂଜା କରି ତଥା ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅଭିମନ୍ତିତ କରିବା ପରେ ଯାଇ ପିନ୍ଧିବା

ରୂପ୍ରାଣ ଧାରଣ କରିବାର ସୁଫଳ: କେବଳ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର କି ଧାର୍ମିକ ତଥା ମନ୍ତ୍ରରେ ଆଜିକାଳି ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ମାନିଲାଶି ଯେ, ରୂପ୍ରାଣ ଧାରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାନସିକ ସହ ଶାରୀରିକ ଶାନ୍ତି ବି ମିଳିଥାଏ । କୁହାଯାଏ, ରୂପ୍ରାଣକୁ ହୃଦୟ ବା ଛାତିରେ ଧାରଣ କଲେ ଏହା ହୃଦୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରଖୁଥାଏ । ସେହିପରି ଏହା ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଗାପ ତଥା ମନରେ ଉପୁରୁଥୁବା

ଅବସାଦକୁ ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାରେ ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହାକୁ ଧାରଣ କଲେ ଶାରୀରରେ ସକାରାମକ ଉର୍ଜା ଉପର ହୋଇ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ସେହିପରି ଏହା ଗ୍ରହଦୋଷରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକାଂଶରେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ ।

ରୂପ୍ରାଣକୁ କିଏ ପିନ୍ଧିବେ ଓ କିଏ ପିନ୍ଧିବେନି: ପୂର୍ବେ କେବଳ ସାଧୁସଙ୍ଗ ତଥା ସନ୍ଧ୍ୟାସୀମାନେ ହେଲେ ରୂପ୍ରାଣକୁ ଶାରୀରରେ ଧାରଣ କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ପ୍ରୟାଣନ ପାଇଁ ଅନେକେ ଏହାକୁ ବେକରେ, ହାତରେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେଣି । ଏପରିକ ଏବେ ଆର୍ଚିପରୀଆଲ ବା ନକଳି ରୂପ୍ରାଣର ବିଭିନ୍ନ କୁଣ୍ଡଳେରି ବି ମିଳିଲାଶି । ଯେମିତିକି ରୂପ୍ରାଣର ମାଳା, ଲକେର, ହାତ ମୁଦି, କାନ୍ଦୁପୁଲ, ବ୍ରେସଲେମ୍ ଇତ୍ୟାଦି । ଏସବୁକୁ ଧାରଣ କରିବା ଠିକ୍ ମୁହଁଁ, କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି

ଧାରଣ କରିବି ତା'ହେଲେ ସେଥିରେ ସେମିତି କିଛି ବିଶେଷ ଅସୁରିଧି ନାହିଁ । ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ବାସ୍ତ୍ଵର ରୂପ୍ରାଣରେ ତିଆରି କୁଣ୍ଡଳେରି ପରିଧାନ କରିବାକୁ ଶାହୁମାନିତି, ତା'ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ନିୟମ ମାନିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ; ଯେମିତିକ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପରିଶାର, ପରିଛଳ ରହିବାକୁ ପଢିବ । ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ତଥା ଆମିକ ଭୋଜନରୁ ତାଙ୍କୁ ଦୂରେ ରହିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପାପ କରି ମନରେ ନ ଆଣି ସର୍ବଦା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ହିତ ତିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଢିବ । କିନ୍ତୁ ବି ଅଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳନା ମିଳିଲେ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଥିଲେ ପ୍ରଥମେ ରୂପ୍ରାଣକୁ ଦେହରୁ କାହିଁ ସାରିବା ପରେ ଯାଇ ପୂଣି ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିପାରିବେ ବୋଲି ପଣ୍ଡିତମାନେ ମତ ଦେଇଥାଏଟି

ଗୋଟାଳୀ

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶି
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାତ୍

ହାତ୍

କାନ୍ଦ

ମଦୁଆ ମଦ ପିଉ ପିଉ କାନ୍ଦି ପକାଇଲା ।
ଏହା ଦେଖୁ ବ୍ୟାଘ ମଦୁଆ- କାନ୍ଦୁଛୁ
କାହିଁକ ?

ପ୍ରଥମ ମଦୁଆ- ଯୋଇ ଝିଅକୁ ଭୁଲିଗା
ପାଇଁ ମଦ ପିଉଛି, ତା'ର ନାଁ ମନେପଢୁନି ।

ନାଡ଼ା

ପିଣ୍ଡ ମନ୍ଦୁକୁ- ପ୍ୟାଣ୍ଟର ନାଡ଼ାକୁ
ଇଂଲିଶରେ କ'ଣ କହନ୍ତି ତୁ ଜାଣିଛୁ କି ?
ମନ୍ଦୁ- ହଁ ।
ପିଣ୍ଡ- କ'ଣ କହନ୍ତି ?
ମନ୍ଦୁ- ପି.ଏ.ଡ଼.
ପିଣ୍ଡ- ମାନେ ?
ମନ୍ଦୁ- ପ୍ୟାଣ୍ଟ ହୋଲ୍ଡି ଡିଇରସ୍ ।

ସ୍ଵର୍ଗ

ରାଜେଶ ନିଜ ସ୍ବୀ ଓ ଶାଶ୍ଵତ୍ତୁ ନେଇ ପ୍ରବତ୍ନ
ଶୁଣିବାକୁ ଯାଇଥାଏ । ବାବା କହିଲେ- ଯିଏ ଯିଏ
ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ହାତ ଚେକ ।
ରାଜେଶର ସ୍ବୀ ଓ ଶାଶ୍ଵତ୍ତୁ ହାତ ଚେକିଲନି, କ'ଣ
ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବାର ଜାହିଁ ?
ରାଜେଶ- ମୋ ସ୍ବୀ ଓ ଶାଶ୍ଵତ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଗଲିଗଲେ
ମୋ ଘର ଆପେ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଲିଯିବ ।

ଫୁଲର ଘାଟି

ଉ୍ୟାଳି ଅଥ୍ ଫ୍ଲାଓର ନ୍ୟାଶନାଲ ପାର୍କ

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡପ୍ରଦେଶ ଉ୍ୟାଳି ଅଥ୍ ଫ୍ଲାଓର ନ୍ୟାଶନାଲ ପାର୍କଟି କୁଳାଇ, ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ବେଳକୁ ସତେ ସେମିଟି କୁଆ ଜୀବନ ପାଇଲା ପରି ଲାଗୋ କାରଣ ଏହି ମାସରେ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ କିମ୍ବା ମର ରଙ୍ଗର ଫୁଲ ଫୁଲି ପାର୍କଟିକୁ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଭାବେ ସଜେଇ ଦେଇଥାଏ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେସ୍ମିତି ପାର୍କ ଭିତରେ କେହି ମଧ୍ୟମିଳିଆ କାର୍ପେଟ୍ ବିହେଲ ଦେଇଛି...

ଜେତୁଥାଏ

ଜେତୁଥାଏ ପୃଷ୍ଠା ଓଳମାଇଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଏହି ପ୍ଲାନେଟିର ସନ୍ଧାନ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରିଶ ପର୍ବତରେହୀ ପ୍ରାଙ୍ଗନ ଏଥ୍. ସ୍ଲିଥ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ଏକିକିଶିପଚନ୍ ଓ ଆର. ଏଲ. ହୋଲ୍ଡ୍‌ର୍ଫ୍ରେଂଝ୍ ୧୯୧୯ ମେହିରେ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ଲାନେଟି ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲରେ ଭର୍ତ୍ତା ହୋଇ ରହିଥିଲା । ଏଠାକାର ଦୌଦ୍ୟରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ସେମାନେ ଏହାର ନାମ ଭ୍ୟାଳି ଅଥ୍ ଫ୍ଲାଓର ଦେଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରାଙ୍ଗନ ସ୍ଲିଥ ଏହି ନାମକୁ ନେଇ ଏକ ପୁଷ୍ପକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ଏହି ପ୍ଲାନେଟି ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀ ତଥା ଫୁଲପ୍ରେମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ ପାଲିତିଯାଇଛି ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଉ୍ୟାଳି ଅଥ୍ ଫ୍ଲାଓର ନ୍ୟାଶନାଲ ପାର୍କ ଯାହାକୁ କେହି କେବଳ ଉ୍ୟାଳି ଅଥ୍ ଫ୍ଲାଓର ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି । କୁହାଯାଏ, ସମୁଦ୍ରପରିନାମରୁ ପ୍ରାୟ ୮୩୪୭ରୁ ୩୭୪୮ ମିର ଉତ୍ତରାରେ ଥିବା ଏହି ଫୁଲର ଘାଟି ପ୍ରାୟ ୮୭.୪୦ ବର୍ଗ କି.ମି. ପରିସୀମାବ୍ୟାପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଗଢି ଉଠିଛି । ତା'ଛଢା ଏହି ଘାଟିକୁ ଲାଗି ନନ୍ଦାଦେବୀ ନ୍ୟାଶନାଲ ବାଯୋଡିଵର ରିଜର୍ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଜାଣାଯାଇଥାଏ । ସୂଚନାକୁଯାୟୀ, ଭ୍ୟାଳି ଅଥ୍ ଫ୍ଲାଓର ନ୍ୟାଶନାଲ ପାର୍କରେ ପ୍ରାୟ ୪୦୦ ପ୍ରକାଶିତ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ଫୁଲିଥାଏ । ତନ୍ମୟର ଅର୍କତ୍ତି, ପରି(ଏକପ୍ରକାର ବଡ଼ ଲାଲ ଫୁଲ), ପିମୁଲା(ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପୁଷ୍ପମୁକ୍ତ ରିଷ୍ଟିଲ୍‌ଫ୍ଲାମ୍ ଭିତିଦ), ଗେଣ୍ଟିଫୁଲ, ତାଏସି (ହଳଦିଆ କେଶର ଓ ଧଳା ପାଖୁଡ଼ା ଥିବା ଛୋଟ ଫୁଲ), ଆନେମୋଫ୍ରି(ଧଳା ବା ନାଲି ବା ନୀଳଲୋହିତ ରଙ୍ଗର ଫୁଲବିଶିଷ୍ଟ ଭିତିଦ) ଲତ୍ୟାଦି ଖୁବ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ । ତା'ଛଢା କୁହାଯାଏ, ସେପ୍ରେମର ମାସରେ ଏଠାରେ କୁଆଡ଼େ ବ୍ରହ୍ମ କମଳ ବି ଫୁଲିଥାଏ ।

ତେବେ କେବଳ ଫୁଲ କୁହେଁ ଏଠାରେ ବହୁ ବିଳ ପ୍ରଜାତିର ପଶୁ ଏବଂ ପକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି ଯେମିତିକି ଏଥିଆ ମହାଦେଶର କଳା ଭାଲୁ, ସ୍ଲେପ୍‌ପାର୍ଟ୍, କମ୍ପ୍ଲାନ୍‌ପାର୍ଟ୍, କମ୍ପ୍ଲାନ୍‌ପାର୍ଟ୍, ନାଲ ରଙ୍ଗର ମୋଷ୍ଟ ଲତ୍ୟାଦି ପଶୁ ଏବଂ ହିମାଳୟାନ୍ ମୋନାଲ ନାମକ ଏକ ପକ୍ଷୀ ଲତ୍ୟାଦି । ତା'ଛଢା ପ୍ରାୟ ୧୩ ପ୍ରକାରର ପୁନ୍ୟପାୟୀ ପ୍ରାଣୀ ବି ଏଠାରେ ରହିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ବହୁ ବିଳ ତଥା ନାମୀଦାମୀ ଆଶ୍ରୟ ବୁନ୍ଧନ ସନ୍ଧାନ ବି ଏଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । ଖାସ ଏହିସୁରୁ ଦୂଷିକୋଣରୁ ୧୯୮୦ରେ ଏହାକୁ ଜାତୀୟ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ୧୦୦୪ରେ ଯୁନେନ୍‌ଟ୍ ଓର୍କ୍‌ହେରିଟେଜ୍ ସାଇଟ୍ ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି ।

କେବେ ଯିବେ

କୁହାଯାଏ, ଏହି ପାର୍କକୁ କୁଳିଯିବା ପାଇଁ କୁହାରୁ ସେପ୍ରେମର ମାସ ହେଉଛି ଭଲ ସମୟ । କାରଣ ବାକି ସମୟରେ ଏହି ପ୍ଲାନ୍ ବରଫ ଦ୍ଵାରା ଆଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । କୁହା ମାସ ବେଳକୁ ଏଠି ବରଫ ତରକିବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ସମୟରେ ଗଲେ ହିମବାହ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କୁଳାଇରୁ ଅଗଷ୍ଟ ଭିତରେ ଏଠାରେ ଜାତିଜାତିକା ଫୁଲ ଫୁଲି ପୂରା ପାର୍କଟିକୁ ଭର୍ତ୍ତା କରି ଦେଇଥାଏ । ସେପ୍ରେମର ମାସରେ ବି ଏଠି ବ୍ରହ୍ମ କମଳ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଫୁଲ ବି ପୁରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

କେମିତି ଯିବେ

ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ମଧ୍ୟ ବେଶ ସୁବିଧା ରହିଛି । ଜୋସିମଠ ହେଉଛି ଏହାର ନିକଟରର୍ବା ଗାଉନ୍ । ସେଠାରୁ ଜିନ୍ତି କି.ମି. ଟ୍ରେକ୍ କରି ଗଲେ ଭାଲୀ ଅଥ୍ ଫ୍ଲାଓର ନ୍ୟାଶନାଲ ପାର୍କରେ ପହଞ୍ଚିବେବ । ଜୋସିମଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୭୦ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ହରିଦ୍ଵାର । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଟ୍ରେକ୍ ଯୋଗେ ହରିଦ୍ଵାର ପାଇଁ ସେଠାରୁ ବସରେ ଗୋବିନ୍ଦଗାଟ ଯିବେ । ଗୋବିନ୍ଦଗାଟାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୪ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ଆଉ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ ବସ୍ତ୍ରିନାଥ । ତା'ଛଢା ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଗୋବିନ୍ଦଗାଟ ଯିବା ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ଗମନାଗମନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆଉ ଗୋବିନ୍ଦଗାଟରୁ ମାତ୍ର ଘଣ୍ଟାକର ରାତ୍ରା ଅତିକ୍ରମ କରିଗଲେ ପଢିଥାଏ ଜୋସିମଠ ।

ଜାଣିବା କଥା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁ ସମୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ନିମାତେ ଏହି ପାର୍କ ସକାଳ ୭୮୦ ଅପରାହ୍ନ ୫୮ ଯାଏ ଖୋଲା ରହିଥାଏ । ସାଥୀ ପରେ ଏଠି ରହିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ତା'ଛଢା ପାର୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଏଣ୍ଟି ଟିକେଟ୍ ମଧ୍ୟ ପଢିଥାଏ ।

ଘରକୁ ରଖୁପାରିବେ ପକେଚରେ

ବେଳେବେଳେ କେଉଁଆଡ଼େ ବୁଲିପାରଥିବା ସମୟରେ ଥକା ଲାଗିଲେ ବିଶ୍ଵାମୀ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ । ଆଉ ଯଦି ରୂପ ରୁକ୍ଷ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଆଉ ଯଦି ରୂପ ନ ମିଳେ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଘରକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣି ହେଉଥିଲେ କେତେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଜାଣି ଆଖ୍ୟାୟ ହେବେ ଏମିତି ଏକ ଘର ଡିଆରି ହୋଇଛି ; ଯାହାକୁ ଆପଣ ଫୋଲୁ କରି ନିଜ ପକେଚରେ ରଖୁ ଯେକୌଣସି ଝାନକୁ ନେଇପାରିବେ । ପକେଚରେ ପର୍ଯ୍ୟ, ରୂପାଳ୍ ରଖୁବା ଭଲି ତାକୁ ରଖୁପାରିବେ । ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ତାକୁ ଖୋଲି ତା' ଭିତରେ ରହିପାରିବେ । ଏହା ହେଉଛି ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଘର । ଏହାକୁ ଡିଜାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି ବାସିଲୋନାର ମାର୍ଟନ ଆହୁଜା । ଏହି ଘର ଫୋଲୁହେବା ସହ ଏହାକୁ ଏତକି ପଦାର୍ଥରେ ଡିଆରି କରାଯାଇଛି ଯେ, ରହୁ ଅନୁସାରେ ଏହା ଥଣ୍ଡା ଓ ଗରମ ରହେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଖରଦିନେ ଘର ଥଣ୍ଡା ଲାଗିବାବେଳେ ଶାତଦିନେ ଗରମ ରହେ ।

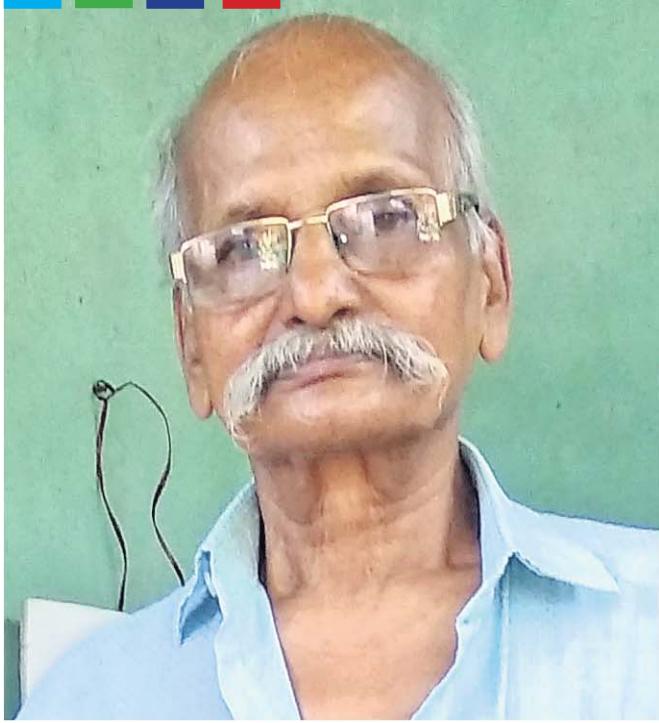
କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ନର

ଯୁଗ ବଦଳି ଯାଇଛି, ନହେଲେ ରାମାୟଣର ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ପରି ମୋର ଗାଟି ସାର ହେଇଥା'କେ....

ସତ କହିଲ ଯୁଗ ବଦଳିଛି, ନହେଲେ ମହାରାତ ପରି ଗୋଟିଏ ସାର ଫଟା ସାମା ହେଇଥା'କେ....

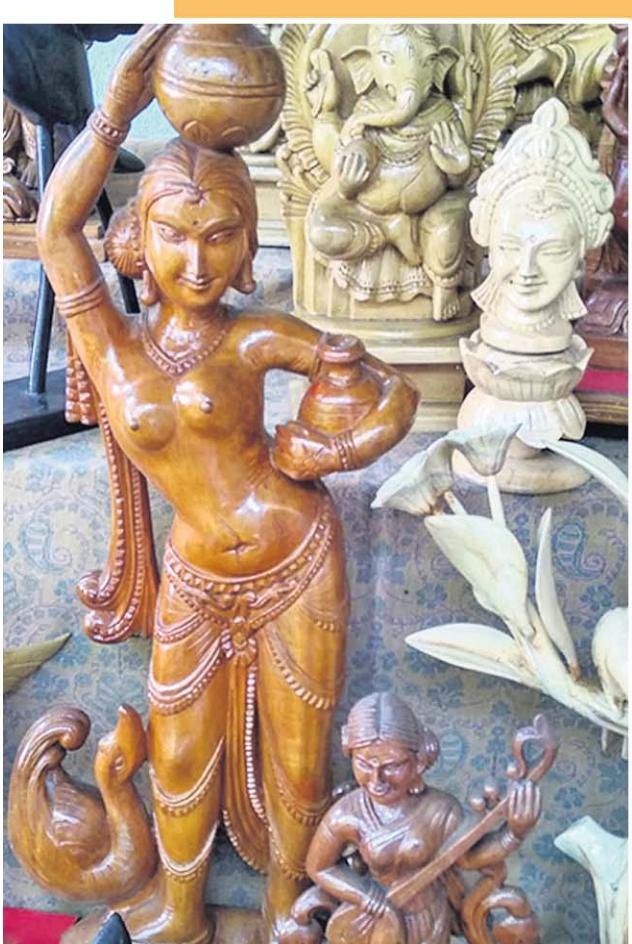
ହାର ମାନ୍ଦିଛି ବୟସ

ତିଶାର ପାରମେତିବ କଳା କାରିଗରିରେ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ରହିଛି। ତେବେ କଳାକୃତି ତିଆରି କରୁଥିବା ଶିଲ୍ପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନିଶାରେ ଓ ଆଉ କେହି ବୁଢ଼ି ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଳା କାରିଗରାଙ୍କ ଆପଣେଇଥାନ୍ତି। ଏମିତିରେ କାରିଗରିରେ ନିଯୋଜିତ ଶିଲ୍ପଙ୍କୁ ବି ରୋଜଗାର ପଛା ମିଳିଯାଇଥାଏ। ତେବେ ଶିଲ୍ପମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଳାକୃତିଙ୍କୁ ଦେଖୁଳେ ମନରେ ନିଆରା ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟିହୃଦୟ। ତେବେ ଏମିତି ଜଣେ ଶିଲ୍ପୀ ଯେକି ବୟସର ଅପରାହ୍ନରେ ବି ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ କରିଆସୁଛନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ କଳାକୃତି । ସେ ହେଲେ ରାଜକିଶୋର ସୂତାର । ବୟସ ପ୍ରାୟ ୮୦ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନରାତି ନିମନ୍ତ୍ରି ରହି କାଠ, ମାଟି ଓ ସିମେଣ୍ଟ ଆଦିରେ ତିଆରି କରନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦରସୁନ୍ଦର ମୂରଁ । ପ୍ରାୟ ୭୦ଦଶକି ଧରି ଚାଲିଛି ତାଙ୍କ ଏହି ଶିଲ୍ପମାନ । ତାଙ୍କ ନିହଶମୁନର ଯାଦୁକରି ସର୍ବର ନିର୍ଜୀବ କାଠରେ ବି ସ୍ଥିତିରେ ଛୋଟଛୁଆର ଦରୋଟି ୩୦, ପୁଣି ସେ ସୁନ୍ଦର କରନ୍ତି ନିଆରା ଦୁନ୍ତିଆର ପରିଚୟ । ତାଙ୍କ ହାତଗଡ଼ା ଅନେକ କଳାକୃତି ଅନେକ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାନ୍ତି । ହେଲେ ଏହିତି ଶିଲ୍ପଙ୍କୁ ଏଯାଏ ମିଳିନାହିଁ କୌଣସି ସରକାରା ସାକ୍ଷିତ୍ସାପ୍ତ ପୁରସ୍କାର କି ମାନପତ୍ର । କିନ୍ତୁ

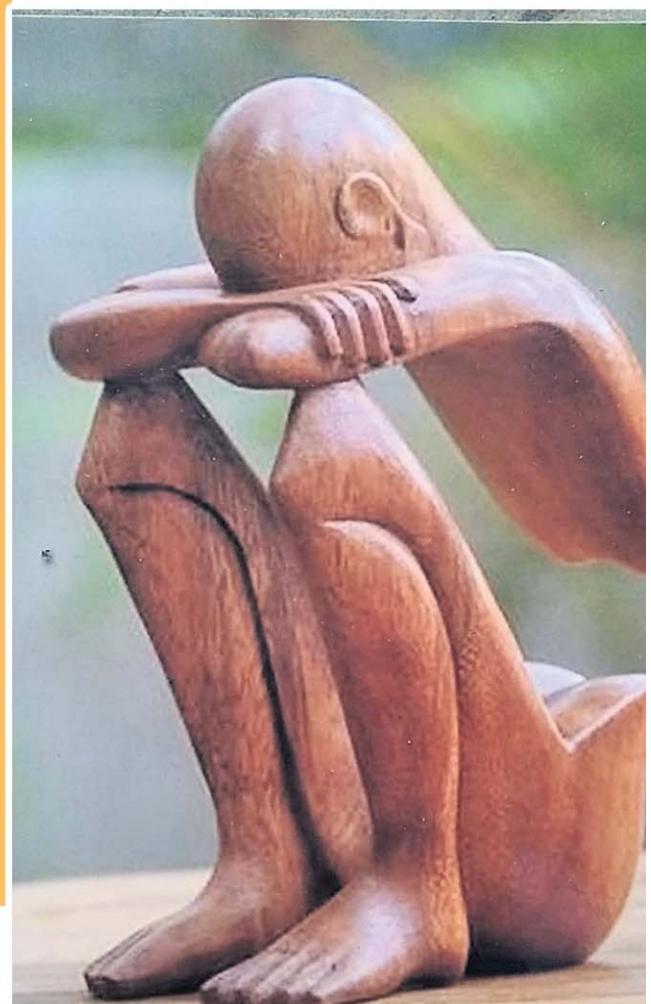
ସେ କୁହକ୍ତି, ଆଜିକାଲି ଅନେକ ଶୈତାନରେ ତୋଷାମଦିଆ ପୁରସ୍କାର କି ସମ୍ରକ୍ଷିତ ଲାଲିସାରେ କେବେ କାହାରିକୁ ଖୋସାମତ କରିନି । କେମ୍ବାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ପକ୍ଷାମୁଣ୍ଡାଳ କୁଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାଲିପାଣୀ ଗାଁରେ ଏକ ବଢ଼େଇ କୁଲରେ ମୋତ ଜନ୍ମ । ପିଲାପି ଦିନରୁ ଚିତ୍ର ଆଜିବାରେ ଖୁସି ହେଉଥିଲି । ଘରେ ବାପା ତିଆରି କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ମୂରଁ କାମକୁ ଦେଖୁ ଶିଖିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲା । ମାତ୍ର ବିଲକୁ ଯେତେବେଳେ ଗାଇଗୋଠ ନେଇ ଯାଏ ସେଠାରେ ବଳକା ସମୟରେ ମାଟିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମୂରଁ ତିଆରି କରିବାରେ ମନଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସୁଲରେ ପରୁଥିବାବେଳେ ଛୁଟିଦିନରେ ମାଟି ଓ ସିମେଣ୍ଟ କୁଣ୍ଡ ତିଆରି କରିବା ମତେ ଅଧିକ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା । ଶିକ୍ଷାଶ୍ରମରେ ଗୁରୁଜତୀରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ କିନ୍ତୁ ଶିଖିଲା । ସେତେବେଳେ ଅରୁଆ ଶିକ୍ଷାଶ୍ରମରେ ୧୯୭୮ରେ ଏକାଦଶ ପଡ଼ିଲା । ତା'ପରେ କଟକ ଖପୁରୀଆ

୮୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ବି ତାଙ୍କ ନିହାଣ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ଦିନରାତି ତାଙ୍କର କରୁଛି କଳାକାରିଗରାରେ...

ଆଇଟିଆଇରେ କାର୍ପେଟର ଭାବେ ତାଲିମ ପାଇଲି । ସମୟକୁମେ ଜଳସ୍ଵାଦ ଓ ପୂର୍ବ ବିଭାଗରେ ଶିଲ୍ପୀ ଭାବେ ସଞ୍ଚ ବେତନରେ ତାକିରି କଲି । ତାକିରି ଜାବନ ସହିତ ମୋର ଶିଲ୍ପକାମ ଚାଲିଥାଏ । ଏଯାଏ ଶହଶହ ସଂଖ୍ୟାରେ ମାଟିମୂରଁ ଗଢ଼ିଛି, ସେହିପରି କାଠଖୋଦନ କରି ଅନେକ ମୂରଁ ତିଆରି କରିଛି ଏବଂ ଡିଶାର ଅନେକ ପ୍ଲାନରେ ସିମେଣ୍ଟରେ ବହୁ ମୂରଁ ଗଢ଼ିଛି । ମୂରଁରୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଗଛ, ବଢ଼େଇ, ମଣିଷ ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷକରି ଶ୍ରୀଜନାଥ, ଗଣେଶ, ମା'ଦୁର୍ଗା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସରସ୍ଵତୀ, କାଳୀ, ଗଜଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ିଛି । ଡିଶାର ବରୁପ୍ରତି ଭାବେ ଦେଶ ପାଇଁ କାରଗିଲରେ ଶହାଦ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀରାମପୁର ଗ୍ରାମର ପ୍ରଶାନ୍ତ ପରିଦାଙ୍କ ସମେତ ଆଉ କେତେକଣ ଶହାଦଙ୍କ ପ୍ରତିମୂରଁ ଗଢ଼ିଛି । ମହାପୁରଷଙ୍କ ପ୍ରତିମୂରଁ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ, ମହାମ୍ଭୂ ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ପ୍ରତିମୂରଁ ତିଆରି କରିଥାଏ । ପୌରାଣିକ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ନେଇ-ବାଧାକୃଷ୍ଣ, ମାତା, ସୀତାମା, ହରପାର୍ବତ ଆଦି ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ିଛି । ନୃତନବର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା କେତେକ ପ୍ଲାନର ଜଗନ୍ନାଥମନ୍ଦିରରେ ବିଭିନ୍ନ ମୂରଁ ନିର୍ମାଣ କରିଛି । ପଚଟିତ୍ର ବି ତିଆରି କରିବା ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ପରମାଣରେ କାଠରେ ବିଭିନ୍ନ ମୂରଁ ତିଆରି କରିଥାଏ । ଏମିତି ମୂରଁ ତିଆରିରେ ଦିନତାମନ ବିତିଯାଏ । ୧୦୦୭ରେ ତାକିରି ଅବସର ନେଇ ଘରେ ରହୁଥିବା ବେଳେ ଏହି କଳାକାରଗିରି କାମକୁ ଚାଲୁ ରଖୁଛି ।

ତଥ୍ୟ- ଭାଷ୍ଟର ରାତତରାୟ

ମ୍ୟାଟିଂ ମ୍ୟାଟିଂ କପଳ

ମୁୟୋଶି ଓ ତୋମି ଶେକି ନାମକ ଏକ ଜାପାନୀ ଦମ୍ପତ୍ତି ଏବେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ବେଶ ଚର୍ଚ୍ଚ ଆହାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ମ୍ୟାଟିଂ ଆଉପିର୍ବ। ଘରେ ହେଉ କି ବାହାରେ ଏହି ଦମ୍ପତ୍ତି ମ୍ୟାଟିଂ ପୋଷାକ ପିନ୍ଟିଛି। ଆଉ ଫଟୋ ଉଠାଇ ତାକୁ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ପୋଷ୍ଟ କରନ୍ତି। ୨୦୧୭ରୁ ଏହି

ଧାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି। ଏବେ ଜନଶ୍ଵାଗ୍ରାମରେ ତାଙ୍କର ୮୩୦,୦୦୦ ଫଲୋୟର ଅଛନ୍ତି। ଏହି ଦମ୍ପତ୍ତି କହନ୍ତି, ଯେବେରୁ ଆମର ବୁଢ଼ି ପାବିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଆମେ ଏତକି ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପିନ୍ଟିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲୁ। କାରଣ ଆରମ୍ଭରୁ ଆମ ବୁଢ଼ିଶଙ୍କ ପୋଷାକ ପସାଦ ସମାନ ଥିଲା। ତେବେ ଆମକୁ ମିଳିଥିବା ଲୋକପ୍ରିୟତା ପଛରେ ଆମ ଝିଅର ହାତ ବସୁତ ରହିଛି। ସେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ

ଆମର ମ୍ୟାଟିଂ ଆଉପିର୍ବର ଫଟୋ ଉଠାଇ ତା' ଜନଶ୍ଵାଗ୍ରାମ ଆକାଉଷଣେ ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲା। ଲୋକେ ସେହି ଫଟୋକୁ ବସୁତ ପସାଦ କରିବାରୁ ସେ ଆମକୁ ନିଜର ଆକାଉଷଣେ କରି ଫଟୋ ଅପଲୋଡ କରିବାକୁ କହିଥିଲା। ଆକାଉଷଣେ କରି ଫଟୋ ଅପଲୋଡ କଲୁ। ସେବୁଟିକୁ ଲୋକେ ବସୁତ ପସାଦ କଲେ। ଆଉ ଏବେ ଆମକୁ ଷାଇଲ୍ ଆଜକନ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି।

ଦେବୀ ମା'ଙ୍କୁ ଚତାଯାଏ ଚପଳ ମାଳ

ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ଚପଳ ବାହାରେ ରଖୁ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ହୁଏ। ଆଉ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପୁଲମାଳ, ପ୍ରସାଦ, ଖୀର, ଦହି, ମିଷ୍ଠାନ ଆଦି ପ୍ରସାଦ ଚତାଯାଏ। ହେଲେ ଜାଣି ଆଶ୍ରୟ୍ୟ ହେବେ ଏମିତି ଏକ ମନ୍ଦିର ଅଛି, ଯେଉଁଠି ଚପଳ ମାଳ କରି ଠାକୁରଙ୍କୁ ଚତାଯାଏ। ଏହି ମନ୍ଦିର କର୍ମଚକ, ପୁଲଦର୍ଶ ଜିଲାରେ ରହିଛି। ଏଠାରେ ଦେବୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରାଯାଏ। ଏଠାରେ ଦେବାଙ୍କୁ ପୁଲମାଳା, ପ୍ରସାଦ, ଦୁଧ, ଦହି ପ୍ରସାଦ ଚତାଯାଏ ନାହିଁ। ବରଂ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ଥିବା ଏକ ଗଛରେ ଭକ୍ତମାନେ ଚପଳ ମାଳ ଗଞ୍ଜାଇଛି। ଚପଳ, ତୋତା ମାଳା ଚତାଯବା ପୂଜା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦିପାବଳୀର ଷଷ୍ଠିଦିନ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହିଦିନ ଭକ୍ତଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଭିତ୍ତି ହୋଇଥାଏ। ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଭକ୍ତ ଏହି ପୂଜାରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଆସିଥାଏ। ତେବେ ଚପଳ ଚତାଯବା ପଛରେ ମାନ୍ୟତା ରହିଛି ଯେ, ଦେବୀ ମା' ରାତିରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ଚପଳ ପିନ୍ଟ ବିତରଣ କରନ୍ତି। ଆଉ ମା' ଯାହାର ଚପଳ ପିନ୍ଟ ବୁଲିବେ ତା'ର ସବୁ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଦୂର ହୋଇଯାଏ। ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଖୁସିରେ ଭରିଯାଏ। ଏହି ମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଚପଳ ଜୋତାର ବିନ୍ଦୁ ବସୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ।

ଗୋଡ଼ରେ ମହମବତି ଜଳାଇ ରେକର୍ଡ

ମନୋବଳ ଦୃଢ଼ ଥିଲେ ତେଣା ନ ଥାଇ ବି ପାକ୍ଷାଟିଏ ଉଡ଼ିପାରେ। ଏହି କଥାକୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ମେହିକୋର ଏତ୍ରାନ୍ ଜରେନେ ମୌର୍ଯ୍ୟାସ ହର୍ମାଣ୍ଡେଇ। ଜମ୍ବୁ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ହାତ ନ ଥିଲା। ହେଲେ ଏହି ଅଭାବବୋଦକୁ ସେ ନିଜର ଦୁର୍ଲଭ ଗୋଡ଼ରୁ ସେ ସାତଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କରିବା ଶିଖିଲେ। ଆଉ ଗୋଡ଼ରେ କାମ କରିବାରେ ଏତେ ଏକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହୋଇଗଲେ ଯେ, ନ ଦେଖିଲେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ। ନିଜର ଦେମନିନ କାମ ସହ କିଛି ଅସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ବି ସେ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ କରିପାରନ୍ତି। ନିକଟରେ ନିଜ ଜମ୍ବଦିନରେ ସେ ଗୋଡ଼ରେ ଏକ ମନିର୍ବରେ ୧୯୮ ମହମବତି ଜଳାଇ ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି। ଏତେ ଶାସ୍ତ୍ର ଏତେ ମହମବତିକୁ ଜଣେ ହାତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଜଳାଇପାରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧର କରି ଗିନିଜ ଥ୍ରାଳ୍କତ ରେକର୍ଡସରେ ଛାନ ପାଇଲେ। ପୂର୍ବରୁ ଏହି ରେକର୍ଡ ଆମେରିକାର ଏଶରିଟାଙ୍କ ନମରେ ଥିଲା, ଯେ କି ୧ ମନିର୍ବରେ ଗୋଡ଼ରେ ଜଳାଇଥିଲେ।

